

**OVE GODINE SLAVIMO 50. OBLJETNICU PRIJENOSA TIJELA
I 50. OBLJETNICU IZLAŽENJA LISTA**

ISSN 1334-4498

ČASNI SLUGA BOŽJI **DOBRI OTAC**
A n t i ċ
GLASILO VICEPOSTULATURE SLUGE BOŽJEGA FRA ANTE ANTICA
God. L. (2020.) < Broj 1-2 (177-178) < Cijena 15 kuna

God L. (2020.) • Broj 1-2 (177-178)

Za sve što se u ovom glasilu navodi ili naziva "čudo", "svetost", "svetac" i slično, to u duhu crkvenih propisa treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud sveta Crkva.

Izdavač lista:

Provincijalat Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja
Trg Gaje Bulata 3, HR - 21000 Split

Osnivač lista:

Franjevački samostan MBL
Vrbanićeva 35, HR - 10000 Zagreb

Glavni i odgovorni urednik:

Dr. fra Josip Šimić

Uredničko vijeće:

Gđica. Antica-Nada Čepulić prof., fra Jure Jurić-Šimunović, fra Ivan Maletić, fra Josip Šimić, fra Ivan Udovičić

Adresa uredništva:

Vicepostulatura Sl. B. fra A. Antića,
Vrbanićeva 35, HR - 10000 Zagreb
telefon: (01) 46 60 031
E-pošta: sluga.bozjidoa@gmail.com

Novčane priloge za list i milodare slati na račun:

HPB - Hrvatska poštanska banka
2390001-1100028072
IBAN HR22 23900011100028072
SWIFT HPBZHR2X

Cijena: 10 kuna, dvobroj 15 kuna,
inozemstvo 3 € ili 3 \$
Godišnja pretplata 50 kn, Europa 12 €,
Prekoceanske zemlje 20 \$

Lektor:

Prof. Domagoj Grečl

Prijelom i grafička priprema:

Ljiljana Zlatić, DENONA,
HR – 10000 Zagreb

Tisk:

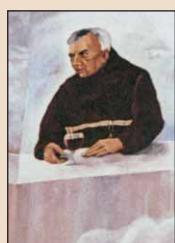
DENONA, HR – 10000 Zagreb

ISSN 1334-4498

Naslovna stranica:

Lik časnoga služe Božjega o. fra Ante Antića na freski
Hrvatska posljednja večera prof.

Marijana Jakubina
u Zavjetnoj kapeli
svetišta u Ludbregu

- 3 Riječ urednika**
- 4 Proslava trodnevnice i Antićeva 2020.**
- 22 Proslava Antićeva 2020. u Antićevu samostanu na Trsteniku u Splitu**
- 23 Proslava 49. obljetnice prijenosa tijela Č. sl. Božjega**
- 27 Obnovljena soba oca Antića**
- 28 Antićevska duhovna obnova u župi Banjol na Rabu**
- 33 Antićevska korizmena nedjelja u župi Krista Kralja u Zagrebu**
- 35 Iz odgojiteljskoga djelovanja č. sl. Božjega oca fra Ante Antića (13) - Odgojna metoda: *Osnove odgoja (1)***
- 38 Karizme oca Antića (13)**
- 40 Učitelj duhovnoga života (13) - Savjetnik vjernicima [2]: Duhovna skrb za obitelji, *Duhovni vez (1)***
- 43 Antićevi nagovori redovnicama (7)**
- 46 Hodočašća: Hodočašće iz župe Podgora**
- 49 Pročitali smo za Vas: Antićovo 2020. u medijima**
- 51 Zahvale, preporuke, uslišanja i svjedočanstva**
- 55 Objavljena nova knjiga o. vicepostulatora**
- 56 Naši pokojnici**
- 58 Milodari u fond Vicepostulature, pretplate na list i honorari**
- Antićeva pisma 34, 48, 50, 53, 54, 57**

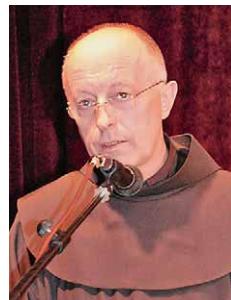
Fotografije: Arhiv Vicepostulature, fra Stipe Buljan, vlč. Marin Hendrih, Foto Nana – gđa. Jožica Frkanec-Štefko i gđica. Marija Matavaš, Stranica Župe Krista Kralja, fra Josip Šimić, gosp. Boran Vigurić.

Zadnja stranica:

Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giorgio Lingua, naslovni nadbiskup Tuskanije propovijeda na proslavi ovogodišnjeg Antićeva 2020.

**Poštovane štovateljice i štovatelji oca Antića,
dragi čitatelji!**

U ruci držite ovogodišnji proljetni dvobroj lista časnoga sluge Božjega oca fra Ante Antića u kojem možete pročitati brojne zanimljive tekstove o antićevskim događanjima, posebno o proslavi ovogodišnjeg Antićeva na 55. obljetnicu smrti Časnoga sluge Božjega, zatim o proslavi 49. obljetnice prijenosa njegova tijela u kriptu crkve Majke Božje Lurdske i druge zanimljive vijesti.

Ove godine slavimo 50. obljetnicu prijenosa njegova tijela. Isto tako ove godine slavimo 100. obljetnicu povratka Časnoga sluge Božjega iz Zaostroga, gdje je godinu dana bio meštar novaka, u Makarsku. Također slavimo 25. obljetnicu uspješnoga završetka kauze o svetosti života, krepostima i glasu svetosti na Nadbiskupskome duhovnom stolu u Zagrebu i 5. obljetnicu vatikanskoga dekreta o krepostima Časnoga sluge Božjega (5. svibnja 1995.). Ove godine slavimo i 50. obljetnicu izlaženja lista Časnoga sluge Božjega.

Proživjeli smo, proživljavamo i nadamo se uz pomoć Božju i preživjeti, strašno iskustvo pandemije koronavirusa (COVID-19), koji je u potpunosti promijenio način života ljudi u suvremenom svijetu. Do pojave pandemije u Kini i posebno nakon njezina širenja u cijelom svijetu, a posebno u Europi, ljudi našeg doba, a vjerojatno i mi sami, vjerovali su, uzdajući se u suvremenu tehnologiju, kako nema ničega što može promijeniti komotni način života ljudi na našem planetu. Nažalost, suvremeni način života i cjelokupna stvarnost urušili su se kao kula od karata, a cijeli narodi i države stavili su se u samoizolaciju i karantenu. Kao vjernici ostali smo bez euharistijskih slavlja, sakramenata i brojnih pučkih pobožnosti. Mnjim vjernicima je najteže palo što su ostali bez slavlja pobožnosti Križnoga puta, Cvjetnice, Velikog četvrtka, Velikog petka i Vazmenog bdjenja. Sve to pokazalo je krhkost naše civilizacije, koju je ugrozio i blokirao jedan mali nevidljivi virus. Zahvalimo Bogu što nam je pomogao po zagovoru Majke Marije, svetaca i svetica, blaženika i blaženica i svih Božjih ugodnika i ugodnica. Uza sve to naš lijepi i dragi Zagreb i sve nas pogodio je strašan potres.

U ovom dvobroju možete pročitati o proslavi ovogodišnjega 55. Antićeva u Zagrebu i Splitu, o proslavi 49. obljetnice prijenosa tijela Časnoga sluge Božjega (15. 12. 2019.), o Antićevoj duhovnoj obnovi u župi Banjol na otoku Rabu, o Antićevoj korizmenoj nedjelji u župi Krista Kralja u Zagrebu. Donosimo nastavke redovitim napisa o Antićevu odgojiteljskom djelovanju, o njegovim karizmama, o njemu kao učitelju duhovnoga života i njegove nagovore redovnicama. Možete čitati o hodočašću iz župe Podgora kod Makarska, o onom što smo pročitali, pogledali i poslušali u suvremenim medijima o Časnom sluzi Božjem, kao i zahvale, preporuke i uslišanja Antićevih štovatelja i štovateljica. Donosimo i vijest o izlasku nove knjige o vicepostulatoru *Izvezite na pučinu - Liturgijski vodič za godinu A*. Na kraju donosimo i obavijesti o našim pokojnicima.

Na kraju Vas sve srdačno pozdravljam riječima Časnoga sluge Božjega: »*Bog nas ne će zapustiti niti će nas ostaviti. On je bio uvijek dobri i milosrdni Otac pa će nam se i u ovoj strašnoj kušnji takav pokazati i pomilovat će nas*« (AP I/47, 15).

Vaš fra Josip Šimić

TRODNEVNICA

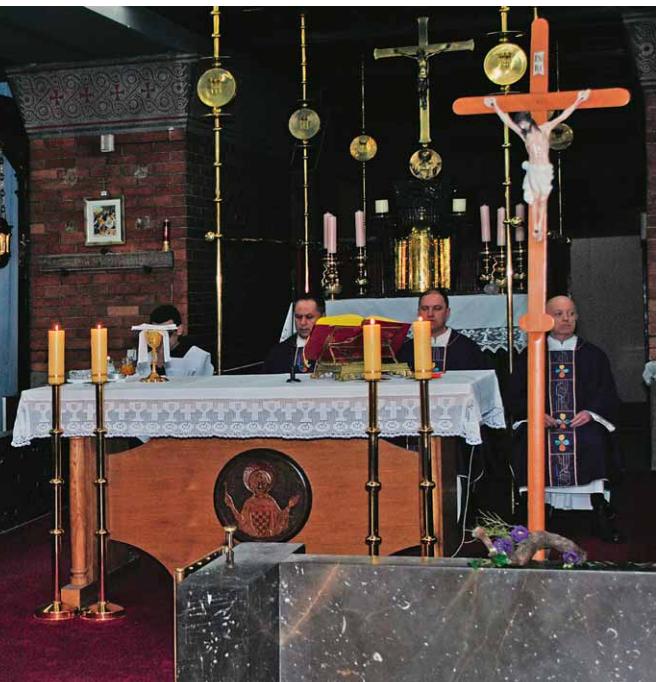
Za proslavu ovogodišnjeg Antićeva po ustaljenom običaju pripremali smo se trodnevnicom. Ove godine prva dva dana trodnevnice predvodio je euharistijsko slavlje i propovijedao fra Ivan Režić, magistar bogoslova u samostanu o. fra Ante Antića na Trsteniku u Splitu. Treći dan trodnevnice euharistijsko slavlje predvodio je i propovi-

jedao mnp. o. provincijal dr. fra Marko Mrše. Svaki dan nakon euharistijskoga slavlja na grobu Časnoga sluge Božjega predvoditelji euharistijskog slavlja i ostali svećenici i ministrali molili su molitvu za proglašenje blaženim Časnoga sluge Božjega i za milosti po njegovu zagovoru.

Prvi dan trodnevnice

Tema prvoga dana trodnevnice bila je *Duhovni voditelj duša*. Fra Ante je to svoje služenje i pomaganje u duhovnom rastu započeo okupljanjem učiteljica i djevojaka u Makarskom primorju, koje su nastojale oko dubljega duhovnog života. Došavši u Zagreb 1946., fra Ante se još više posvetio duhovnom vodstvu vjernika, kao i služenju u

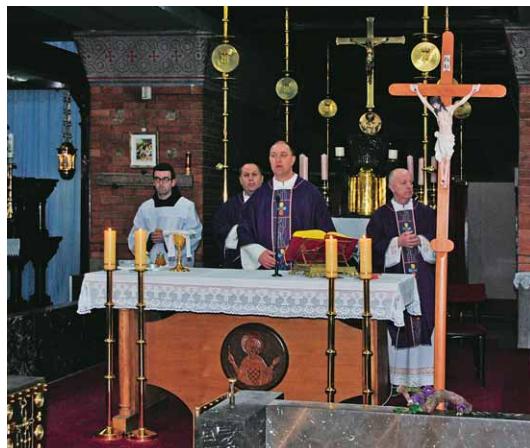
sakramentu ispjedjvi. Propovjednik je posebno spomenuo fra Antinu duhovnu skrb za brojne družbe redovnica i za Franjevački svjetovni red. Cilj fra Antina duhovnog vodstva bio je ostvarivanje svetosti života po otvorenosti djelovanju Duha Svetoga u ljudskim srcima na temelju pravoga svakodnevnog života koji se ostvaruje po vjernosti

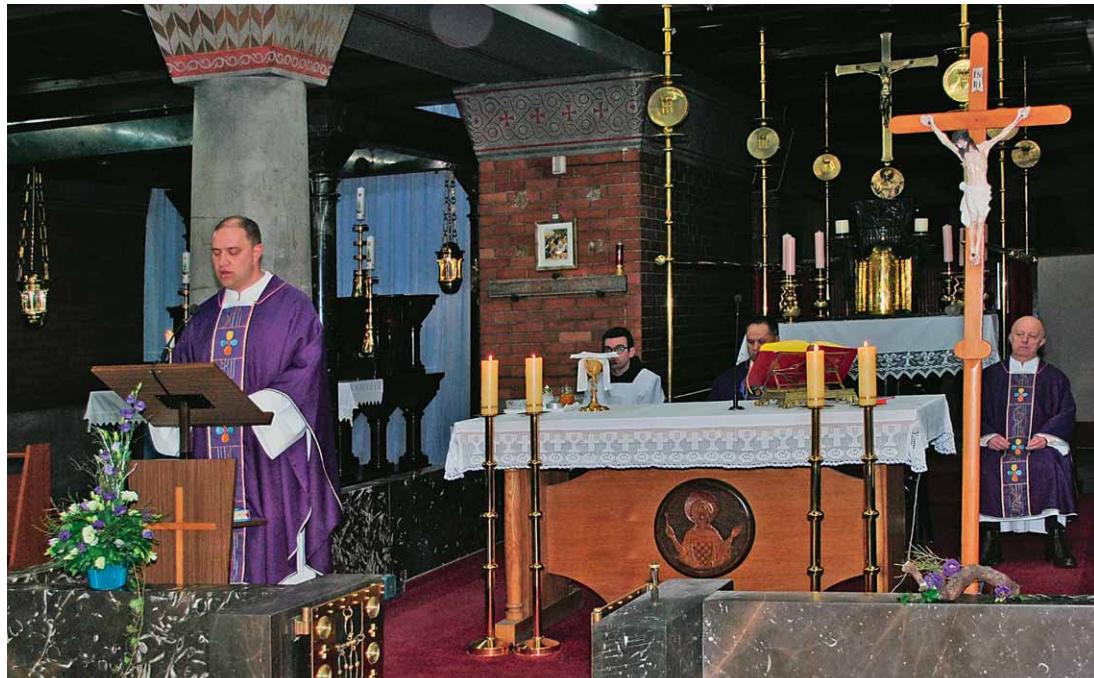
Božjim zapovijedima i Evanđelju. Propovijed donosimo u cijelosti.

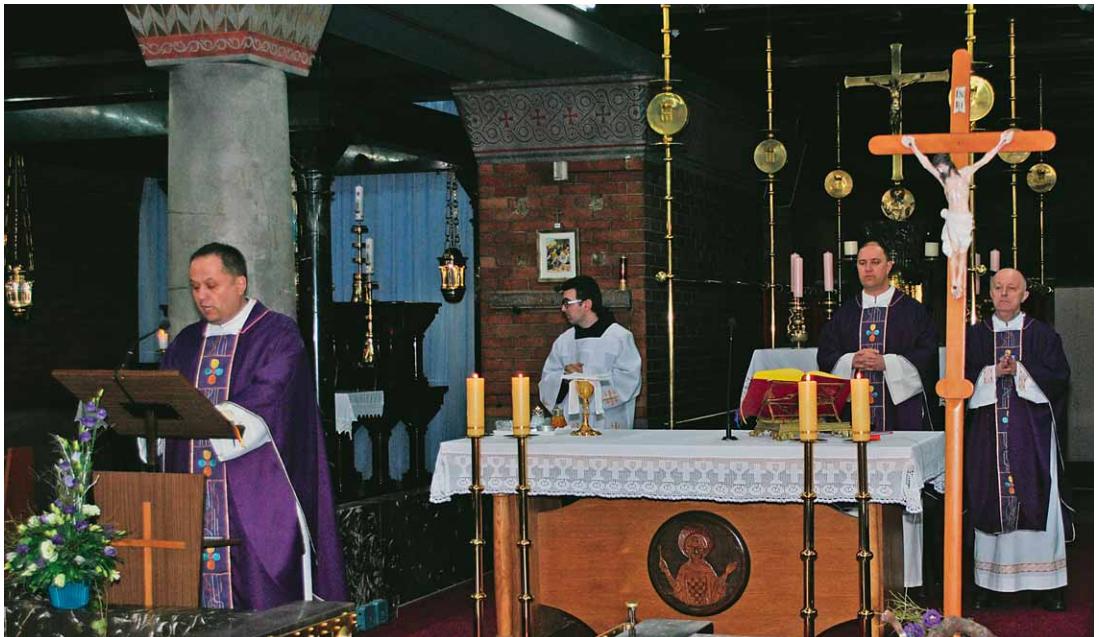
Duhovni voditelj duša

U starom proročištu u Delfima stajao je natpis *Upoznaj samoga sebe*. Nije on bio tamo postavljen bez razloga. Upoznati sebe ne predstavlja lak zadatok od nekoliko dana ili mjeseci, nego zavidan napor volje i dostatnu razinu hrabrosti. Onaj tko želi upoznati samoga sebe, nužno se mora suočiti s istinom o samom sebi i boli koju ta spoznaja sobom nosi. Božja riječ vodi nas u ovo sveto korizmeno vrijeme na spasonosni i oslobađajući put upoznavanja sebe. Odmah nakon krštenja, a prije početka javnog djelovanja, Duh Isusa odvodi u pustinju. U mjesto kazne, smrti, ali i intimnosti i kušnje. Tamo se Isus u još većoj mjeri susreće sa svojim čovještvtom. Sa strahom, samoćom, zavodljivošću, neprijateljstvom i prijetnjom smrću. Prije svega, pred njega se stavljaju tri kušnje: kruh, iskušavanje Boga i kušnja moći i slave. Znakovito je da Đavao prilikom treće kušnje ne oslovjava Isusa izrazom Sin Božji, kao u prethodnim kušnjama. Iskušavatelj to čini jer

se podrazumijeva Isusova moć kao Sina Božjega nad kruhom i bogatstvom. Treća se kušnja odnosi na kraljevstva ovoga svijeta koja se do Isusova konačnog dolaska u slavi nalaze u vlasti Zloga. Đavao prilazi Isusu nakon četrdeset dana kada je potpuno iscrpljen i nudi mu moć koju još nije iskusio. U toj prilici Isus ne polemizira sa Zlim, nego mu odlučno kaže: »*Odlazi, Sotono!*« Ta pisano je: »*Gospodinu Bogu svom se klanjam i njemu jedinom služi!*« Isus naspram svih ponuda ostaje vjeran Očevu planu i volji.

Kolikogod pustinja bila opora i opasna, ona je mjesto novoga rođenja iz susreta sa samim sobom i otkrivanja istine i autentičnosti. U pustinji života, u tišini svoga srca, moguće je sagledati svoj odnos s Bogom i s bližnjim. U pustinji čovjek prepoznaće koja je to nit koja nosi njegov život. Đavlu napasniku, u sebi razdijeljenu, cilj je raskinuti povezanost čovjeka s Bogom. Pustinja je i mjesto koje nas uči poniznosti. Ona nas trajno podsjeća da nije bitno što ljudi misle o nama, nego koliki smo u Božjim očima. Evangelje nas, po Isusovoj riječi »*Ne živi čovjek samo o kruhu*«, podsjeća da smo kao tjelesna bića potrebni i kruha i ruha, ali i da nas sve to potrebno ne bi smjelo udaljiti i razdvojiti od Boga, postavši nam važnije od Njega.

Voditi ljude k Bogu kroz pustinju vlastitoga srca i kroz pustinje svoga vremena, zahtjevan je, ali spasonosan posao. Uz odgoj klerika časni sluga Božji o. fra Ante Antić već se kao mladi svećenik počeo baviti i duhovnim vodstvom vjernika, nastojeći u Crkvi odgojiti produhovljene kršćane. U početku je okupljaо učiteljice željne dubljenoga duhovnog života i djevojke iz Makarskog primorja, a zatim, od dolaska u Zagreb

1946., uz vodstvo svećenika i redovnika odnosno njihovih pripravnika, sve više se posvećivao i vodstvu vjernika laika. Tome su pridonosile i pobožnosti koje je predvodio i s kojima su vjernici ostajali oduševljeni. U Makarskoj je o. Antić udario temelje kasnijega svog rada sa svjetovnjacima, češće držeći egzorte franjevačkim trećorecima. Antićevu duhovnu vodstvo sastojalo se naročito u vođenju duhovnih vježbi, u ispovijedanju i u duhovnom savjetovanju osoba, posebno kada se o njemu počeo pronositi glas među svijetom, pa su mnogi počeli opsjetati samostan Majke Božje Lurdske ovdje u Zagrebu i mesta u kojima je boravio. Mnogi od onih koji su dolazili na ispovijed kod o. Antića postajali su i od njega duhovno očinski vođeni. Nekoliko tisuća ispisanih stranica pisama svjedoče da je fra Antić stalo do dobra duša koje mu je Bog stavio na njegov put. A takvih je bilo u svim staležima, od biskupa, dijecezanskih svećenika, redovnika i redovnica pa do vjernika laika, mlađih i starijih. Fra Antino srce bilo je otvoreno za sve! Njemu su čak znali dolaziti i pravoslavni vjernici, muslimani, pa čak i ateisti, ako se takvim može nazvati nekoga tko traga za

smislom života i za istinom. Njegovu riječ mnogi su doživljavali kao riječ koju im preko njega upućuje sam Bog. Uz to, o. Antić imao je dar savjeta, ali i dar čitanja srca. Tome u prilog nesumnjivo govore pisma koja on piše i pisma koja njemu pišu. Cilj duhovnog vodstva fra Ante Antića jest svetost po otvorenosti djelovanju Duha Svetoga u ljudskom srcu. U duhovnom vođenju duša bio je realist. Znao je da ozbiljna duhovnost ne dopušta velike korake i brz uspjeh. Polagao je veliku važnost na izvršavanje svagdanjih dužnosti i obveza, na poštivanje drugih, na rad oko uspostavljanje mira i pomirenja među ljudima, na velikodušnost. Njegov je stav da se ozbiljan duhovni život može graditi na temelju redovitoga kršćanskog života, na vjernosti Božjim zapovijedima i Evandelju.

Ako želimo ukratko prikazati lik fra Ante Antića kao duhovnoga voditelja duša, onda prije svega pristoji reći da je on bio čovjek molitve, uronjen u Boga i u njegovu svetu prisutnost, od koje je primao svjetlo i nadahnuće u vještom vođenju duša. Njegove riječi

posjedovale su, stoga, snagu uvjeriti druge, podariti im sigurnost i ohrabrenje. On je bio taj koji je uočavao prisutnost Božju u srcima vođenih, nakon čega ih je upućivao prema cilju duhovnog života, odnosno biti jedno s Bogom, »*suobličiti se Kristu*«.

Kušajući duboko iskustvo Božje prisutnosti u svom srcu, prepoznavao je svjetlost Duha Svetoga osobe koje će po Božjoj providnosti duhovno pratiti i voditi. A pratio ih je očinskom ljubavlju i uz duboko poštovanje prema njihovu dostojanstvu djece Božje. Za o. fra Antu, temelj na kojem se gradi duhovni život jest prisutnost Božja u ljudskom srcu. Sljedeći korak jest poziv na poniznost, koju on vidi kao pretpostavku trajnom molitvenom stavu tijekom koje treba dopustiti Bogu da progovori ljudskom srcu. Fra Ante, kao voditelj duša k vrhuncima svetosti, polaže veliku važnost na svijest o Božjoj prisutnosti, koja je uvod u kontemplativnu molitvu i polazna točka svake molitve. Uz poniznost i svijest Božje prisutnosti, za fra Antu je bitna svijest o vlastitoj slabosti, grešnosti te kajanje za grijehu i rast u milosti

Božoj, kako bi se oslobodili grešnih navika, umirali sami sebi i preuzeli svoj križ.

U vremenu smo korizme i odricanja. Fra Ante odricanje vidi kao uvod u pozitivne kreposti ili kao »*početak lavine novih duhovnih inicijativa*«. Kušnje su za njega trenuci u kojima se iskušenik čeliči u odricanju, u poniznosti, poslušnosti i ulaženju u Božji svijet. I u trenucima duhovnih tama, melankolija i opterećene savjesti, potiče duhovne sinove i kćeri da sačuvaju mir, pouzdanje, poniznost i podložnost volji Božjoj. Od onih koje duhovno vodi, poput vojskovođe, traži poslušnost, jer želi svakako pobijediti. Predusrevši Drugi vatikanski koncil, na srcu mu je opći poziv na svetost za sve vjernike bez razlike. Stoga jednako u duhovnom vodstvu postupa sa svećenicima, redovnicima, redovnicama i vjernicima laicima. No, on dobro razlikuje situacije i životne pozive u kojima se ostvaruje poziv na svetost i stoga koristi i prikladna sredstva do toga cilja. Njegovo je duhovno vodstvo jednostavno primjereno životnom pozivu! Dok nam životni ambijent

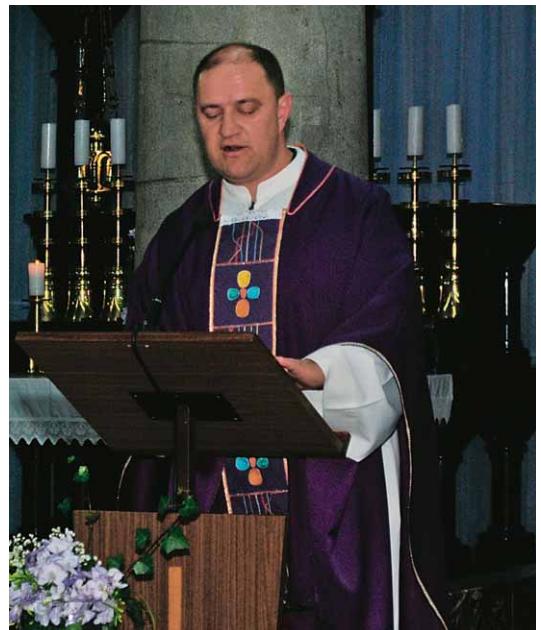
otkriva u kojoj mjeri smo duhovni. Za njega je važno podložiti se volji Božjoj u svim trenucima života, u kušnji i u napasti. Štoviše, fra Ante drži da je u napastima Isus na poseban način uz nas. U duhovnom sazrijevanju, o. fra Antić preporučuje čestu pričest, ispovijed, klanjanje posvetu Isusu i Mariji, koju ljubi djetinjnim srcem. Iz povezanosti s izvorom svih karizma, milosrdnim Ocem nebeskim, časni sluga Božji fra Ante Antić obdarjen je različitim karizmama, osobito krepošću poniznosti, blagosti i dobrote kojima je privlačio brojne duše i bio im duhovnim voditeljem. Uz karizmu duhovnog očinstva, o. fra Ante je pridodao i svoje napore; psihološke, duhovne i tjelesne spoznaje te na koncu i svoje bogato vlastito iskustvo. Neka nam svijetli lik o. fra Ante bude poticaj i putokaz na osobnom putu ljudskog sazrijevanje i rasta u svetosti te molimo Gospodina po zagovoru Marijinu da ga što skorije častimo kao novoga hrvatskog blaženika. Amen.

Fra Ivan Režić

Drugi dan trodnevnice

Tema drugoga dana trodnevnice bila je *Srca otvorena za siromašne*. Drugi dan trodnevnice propovjednik je govorio o fra Antinoj skrbi za siromašne. U tome svom promišljanju propovjednik je pošao od odlomka evanđelja dotičnog dana (Mt, 31-46) koje govorи o nagradi na Sudnji dan koju će Isus dati onima koji su iskazivali djela ljubavi i milosrđa: nahranili gladne, napojili žedne, primili strance, zaogrнули gole, pohodili bolesne i utamnjene. Antićeva karitativna skrb, istaknuo je propovjednik, počinje od njegovih mlađenačkih dana. U vrijeme rata fra Ante je proširio svoje karitativni djelovanje i izvan svoje redovničke zajednice. Tako je nakon što je bombardiran biskupski dvor slao više puta živežne namirnice biskupu Bonefačiću.

Fra Ante je često nastojao pomoći braći. Braći franjevcima i drugim svećenicima

nabavljao je duhovnu literaturu iz inozemstva preko svoje subraće Dominika Šušnjare iz Münchena i Karla Balića iz Rima. Koliko je mogao, pomagao je i svojoj rodbini. Pred smrt je rekao jednom svećeniku da mu je dužnost ljubiti bližnjega. Propovijed donosi u cijelosti.

Srca otvorena za siromašne

Isus svojom osobom, riječima i djelima mijenja ustaljene sheme u odnosu prema židovskom Zakonu. Za razliku od Židova, pismoznanaca i farizeja koji u središte pozornosti stavljaju odnos prema Zakonu, Isus u središte, a kao temeljni kriterij odnosa prema Bogu, postavlja odnos prema bližnjem, odnosno prema onom tko je u potrebi. S Isusom nastaje golema promjena u odnosu prema Bogu. Isus naviješta Boga kao osobu, *Emanuela* - onoga koji je Bog s nama. S Isusom, ma kako nam to na prvu začudno zvučalo, *čovječanstvo nije usmjereno prema Bogu, nego s Bogom prema ljudima*. Isus je Bog koji se ne zatvara u odnos s Ocem, već Bog koji izlazi iz sebe ususret čovjeku, uvo-

deći ga po Duhu Svetom u odnos Trojstvene ljubavi. Ono što vodi do realiziranosti ljudske osobe nije odnos koji ima naspram Zakona, naspram propisa, već odnos koji ima s drugima, s kojima živi. Isus nas, stoga, neće pitati jesmo li vjerovali poput njega, već jesmo li ljubili poput njega.

Matej nam donosi Isusovo proročanstvo ili predskazanje Posljednjega suda. Kriterij kojim će se Sin čovječiji, Isus, voditi u prosudbi nečijega života jesu djela milosrđa, i to prije svih prema ubogima, prema najpotrebnijima. Isus se poistovjećuje sa svim patnicima i potrebnima. Isus će, čuli smo, poput pastira razlučiti dobre od loših, ovce od jaraca. On će blagosloviti one njemu s desne, jer su u svom životu realizirali, ostvarili Božju volju i jer su iskazali milosrđe prema potrebnima. Ni jednom riječju Isus ne spominje, ne hvali, a niti kori njihov odnos prema Bogu. Isus nikada ne promatra odnos prema Bogu u odvojenosti odnosa prema čovjeku. Isus hvali one njemu zdesna jer su nahranili gladne, napojili žedne, dali gostoprимstvo strancu, gologa zaognuli, bolesno-

ga i zatvorenika pohodili. U Isusovo vrijeme, primjerice, zatvorenici nisu pobuđivali osjećaj sućuti, štoviše nailazili su na prijezir kod ljudi izvana. Njihov preživljavanje ovisilo je uglavnom o milosrđu onih koji su odlazili k njima i donosili im nešto hrane.

Odgovor i iznenađenost pravednika Isusovim riječima govori o ispravnom, kristovskom stavu prema potrebnima, prema rubnima, prema najmanjima, isključenima iz društva... Pravedni se iščudjavaju nad Isusovim riječima pohvale, jer nisu izlazili ususret ljudskoj bijedi iz računice. Isusovo postupanje prema najmanjima ne znači da treba ljubiti druge zbog Isusa samo zato jer je on tako činio, nego ljubiti ih skupa s Isusom i kao Isus. Pravedne Isus naziva »*Blagoslovjeni Oca mojega*«, dokim one s lijeva naziva »*Prokleti*«, ali ne od Oca, jer Bog nikada ne proklinje nikoga! Bog ne kažnjava, već to čini čovjek živeći odvojen od Boga, od ljubavi! Bog je uvijek donositelj blagoslova. Izvor zla nalazi se u Zloga, ohologa palog anđela i njegovih palih anđela.

Božja riječ nam želi donijeti jasnoću s tim u vezi i prokazati što to dovodi do toga da se za nečiji život može reći da je proklet ili promašen. To se može reći za život ljudi zatvorenih u sebe i u svoj egoizam, u oholost, nepravednost, hladnog srca za druge i njihove potrebe. Nerealiziran ili neostvaren život je život lišen blagoslova Božjega. Život u suprotnosti s voljom Božjom! Ne čudi pitanje koje će Isusu postaviti nepravedni: »*A kada te to vidjesmo gladna, žedna, stranca, gola, bolesna ili u tamnici?*« Njihov odgovor prokazuje njihov pogrešni stav. Oni bi učinili sve ono za što su prozvani da su znali da ih zato očekuje nekakva nagrada. Iako bi netko njihovo dobro djelo čak mogao nazvati plemenitim, ono je samo naizvan plemenito, jer mu nedostaje ispravan motiv, a to je činiti neko dobro radi samog dobra, ljubiti besplatno, darivati se bespridržljivo... Stav trgovca pred Bogom vrijeda Božju besplatnu i bezuvjetnu ljubav! Ljubav Božja nikad nije vođena sebičnošću. Ona je poput sunca koje sja i dobrima i manje dobrima. Bog nikada ne čini

nešto kako bi time ostvario neku korist za sebe. Time nas uči ispravnom stavu, čini dobro i ljubi svoje bližnje (potrebne) ne očekujući nešto zauzvrat. Čini dobro i ljubi i u tom istom trenutku iskusit ćeš nagradu, osjetit ćeš kako ti se srce širi i da se ostvaruješ! Ljubav bez računice prima stostruk!

Utješno je da je Bog ljubav i da će on iz svoje ljubavi i milosrđa spasiti one koji ga u svojoj slobodi priznaju svojim Bogom i od njega, poput desnog razbojnika na Golgoti, traže da im se smiluje! Ne trebaju se, stoga, bojati za svoje spasenje oni koji već sad i ovdje, unatoč svojim slabostima i grijesima, žive i kušaju tu spašenost. Oni koji se kaju za svoje grijeha i trude se popraviti, doći korak bliže do obraćenja duha i mentaliteta...

Iz ovoga što nam donosi Matej, vidljivo je da je naš Bog konkretan Bog. Bog koji ne ostaje na razini teorije i obećanja. Vjerojatno smo toliko puta doživjeli neko obećanje koje nije dovedeno do svog ispunjenja. Nerijetko je nedostajalo srca, odnosno volje i napora, da se ostvari obećano na različitim razinama, od obitelji, preko poslovnih obećanja do najviših društveno-političkih i inih razina.

Evandeoski ulomak iz Mateja ište od nas da se u njemu ogledamo i preispitamo kao Kristovi učenici. Da pokušamo uvidjeti u kojoj mjeri odgovaramo na zahtjev ljubavi prema bližnjima, prema potrebnima naše riječi ohrabrenja, ali i naše konkretnе karitativne pomoći. Po primjeru Učitelja, Crkva je uvijek smatrala karitativnu djelatnost jednom od oznaka kršćanstava. Time su se oduvijek isticali i redovnici, pa tako i časni sluga Božji Ante Antić, prijatelj siromašnih i potrebnih.

Antićeva karitativna skrb zna za svoj početak još od njegovih mladenačkih dana. Prije svega uočavao je potrebu za materijalnom pomoći i u vlastitoj obitelji koja je, rano ostavši bez oca, znatno osiromašila. Podrška, a i materijalna pomoć trebala je i njegovim bivšim gojencima koji su se kao mladi svećenici raspršili po siromašnim i zapuštenim župama Dalmatinske zagore, u kojima je

ponegdje nedostajalo i najobičnije crkveno ruho. U vrijeme rata proširio je svoju karitativnu djelatnost i izvan svoje redovničke zajednice. Fra Ante primljeno nije zadržavao za se, dijelio ga je potrebnima, a sam je toliko obazrivo živio prema zavjetu siromaštву. Rat je sobom donio nove nevolje i veće tjelesne potrebe. Uz liječenje duhovnih rana, trebalo je umijeća da bi se pronašlo ugroženima sklonište nad glavom i nahranilo gladne.

Nakon preseljenja u Zagreb, dobri otac Antić zauzimao se za siromašne obitelji i pojedince i nabavljao im lijekove i knjige te odjeću i obuću. Pomagao im je i doći do liječnika. U Zagrebu se, kao traženi ispovjednik i duhovnik, upoznao s časnim sestrama u više samostana. Mnoge su od njih živjele teško i oskudno pa se fra Ante za njih posebno zauzimao. Braći svećenicima i katoličkim intelektualcima posredovao je u nabavljanju duhovne literature iz inozemstva, odakle je knjige bilo vrlo teško dobiti. Katolici kojima je trebalo stručno usavršavanje, a nisu se mogli nadati pomoći od komunističkih državnih ustanova, također su se više puta obraćali fra Antu Antiću da bi im on

pripomogao. Brinući se za siromašne, otac Antić nije zaboravljao ni svoju siromašnu obitelj i rodbinu. Ipak, o. Antić je bio vrlo osjetljiv u upotrebi materijalnih dobara, pa je tako tražio od poglavara dopuštenje da smije pitati od onih koji su imali kako bi pomogao siromašnima. Osjećaji kojima je molio dobročinitelje katkada su upravo dirljivi. Za spomenuti je fra Antinu naklonost prema bolesnicima, kao onom koji je kroz cijeli život nosio težak križ bolesti, oni su mu bili osobito pri srcu. Bolesnike je hrabrio da ne klonu duhom. Umirućim osobama, u njihovim posljednjim trenucima ovozemaljskog života, pristupao je uvjeren da im je u tim trenucima u pohodu sam Gospodin. U suton svoga ovozemnog života, dan prije svoje svetačke smrti, Dobri otac Antić reče jednom svećeniku da mu je dužnost ljubiti bližnjega. Ne obveza, ne teret, nego dužnost. Mogli bismo to i pojednostavljeno reći: da je fra Ante imao duboku potrebu iz čiste neproračunate ljubavi ljubiti bližnje, baš poput pravednika iz Evandelja po Mateju, čiju vjeru Isus hvali. Idimo i mi i tako činimo! Amen.

Fra Ivan Režić

Treći dan trodnevnice

Tema trećega dana trodnevnice bila je *Neumoran u izgradnji franjevačkog bratstva*. Mnp. o. provincijal dr. fra Marko Mrše naglasio je posebnost odgoja i obrazovanja onih koji izaberi svećenička i redovnička zvanja, ali i da su i oni dio cjeline kršćanske zajednice. Fra Ante Antić, naglasio je propovjednik, kao odgojitelj je duboko, ozbiljno shvaćao odgojiteljsku zadaću ponirući i zadirući u temu odgoja mlade subraće klerika u svjetlu Kristova evanđelja i Isusove škole, kako je to pokazivao sveti Franjo Asiški. Propovjednik je istaknuo da je Časni sluga Božji doista bio pobožan redovnik i neumoran graditelj franjevačkoga bratstva u odgoju i obrazovanju franjevačke mладеžи, a da je njegova metoda bila temeljena na franjevačkoj ljubavi i dobroti. Fra Antin odgojiteljski cilj bio je »*odgojiti u clericima drugoga Krista i apostole svete Crkve i prave sinove sv. našeg oca Franje.*« Na kraju je propovjednik pozvao na ustrajnu molitvu za čudo po zagovoru Časnoga sluge Božjega, a one

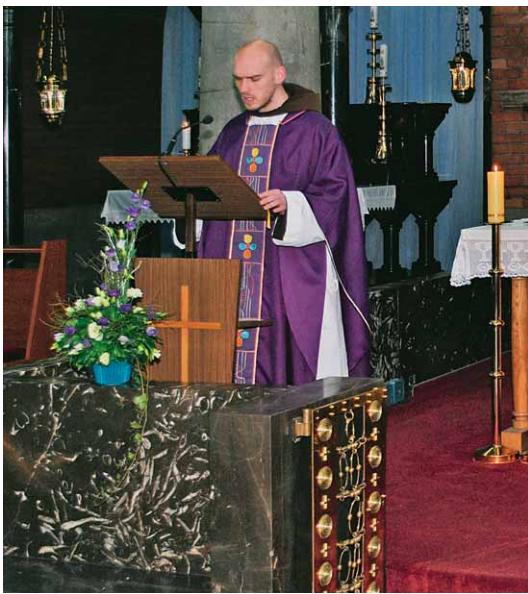
koji to doista i dožive da izvijeste vicepostulatora fra Antine kauze. Propovijed donosimo u cijelosti.

Neumoran u izgradnji franjevačkoga bratstva

Draga braćo i sestre u Kristu, poštovani štovatelji sluge Božjega o. fra Ante Antića!

Čovjek je, u usporedbi sa svim drugim stvorenjima na ovoj zemlji, jedno od najrannijivijih i najbespomoćnijih bića, posebice u prvim danima, mjesecima, pa, rekao bih, i godinama nakon što ugleda svjetlo ovoga svijeta. Dobro je znano koliko truda i žrtve, ljubavi i samoprijegora treba imati da bi se othranilo dijete, da bi ga se izvelo na pravi put, odgojilo i pripremilo ga za samostalan i odgovoran život. S kolikim se zaprekama roditelji susreću na tom putu, s koliko strepne proživljavaju dane, a osobito noći u odgoju svoje djece.

Svako životno razdoblje odnosno dob ima svoju posebnost, svako takvo razdoblje traži potpunu usredotočenost i jasne i primjene korake koje treba napraviti za uspješan odgoj vlastitoga djeteta kroz njegove životne etape odrastanja. Kad kažem odgoj, mislim na njegove višestruke i različite dimenzije, a napose mislim na ljudsku i moralnu dimenziju odrastanja i formiranja čovjeka kao osobe. Nikako ne želim izostaviti ili svjesno zanemariti vjerski svjetonazor i vjersko opredjeljenje, koje su kršćanski roditelji dužni prenosići na svoju djecu. Odgoj djeteta u vjeri dimenzija je koja izlazi iz okvira ovoga vidljivoga svijeta, ali koja je duboko ukorijenjena u vjeri u Boga, koji je svoga Sina Isusa Krista poslao nama na spasenje. Kršćansko katoličko opredjeljenje, vjera katolička dio je naše baštine i dio je našega bića. Toj vjerničkoj kršćanskoj dimenziji našega života, potreban je specifičan odgoj i formacija.

Draga braće i sestre, rodili smo se bespomoćni i ranjivi, ali roditeljska ljubav, njihova požrtvovnost i primjer formirali su nas kao ljude i stoga znamo tko smo i u kojem smjeru trebamo i želimo ići.

Odgoj i formacija u svakodnevnom životu, bez obzira na to kojem staležu pripadali

ili koje životno zanimanje odabrali, neodvojivo je obilježje i potreba ljudskoga života. Za one koji se odlučuju za duhovna, odnosno svećeničko-redovnička zvanja, odgoj i obrazovanje a k tomu i formacija tim je posebnija, drugačija, ne kažem bolja ili lošija nego upravo posebna, sukladno crkvenom poslanju i službama. To mogu usporediti i uspoređujem s krošnjom jednoga stabla. Svaka je grana ili grančica dio toga stabla, čije je deblo oslonjeno na korijenje koje sve hrani i čvrsto drži na životu. To je slika različitih staleža i poziva u Crkvi čiji su članovi grančice na krošnji Crkve, a temelj joj je korijen koji daje život, a to je Isus Krist.

Tim netom izrečenim mislima želim vas uvesti u večerašnju zadalu temu:

Neumoran u izgradnji franjevačkoga bratstva, u sklopu trodnevnice u čast sluge Božjega oca Ante Antića sa željom da vam približim samo jednu u nizu odlika koje su ga resile. Naime, kao poznat i prepoznatljiv odgojitelj klerika, Ante Antić je duboko, ozbiljno i ustrajno zadirao i ponirao u temu odgoja i formacije mlađih klerika, a sve u svjetlu Kristova evangelja, i Isusove škole, kako je svojim sljedbenicima pokazao sveti Franjo Asiški, čijim je stopama Sluga Božji

hodio i na tim putima vodio, pratio i učvršćivao povjerenu mu braću.

Čitajući svjedočanstva o njemu i njegovu životu, prelistavajući njegove životopise, i radeći kao vanjski suradnik na procesu njegova proglašenja blaženim na Kongregaciji u Rimu, zaključio sam da je ta tema ili ta njegova osobina veoma zastupljena pa se s pravom može reći da je bio izrazito pobožan redovnik i neumoran graditelj franjevačkoga bratstva, koji je način odgoja zasnovao na uputama Crkve i Franjevačkoga reda, posebno na Pravilima o odgoju i obrazovanju franjevačke mladeži. Odgojna mu je metoda bila *franjevačka dobrota i ljubav*, a mladenačke je duše nastojao prožeti vjerom u trojednoga Boga, pouzdanjem u njega i ljubavlju prema njemu. Sve je to potkrepljivao svojim primjerom ispravnoga shvaćanja molitve. O temi molitve govori nam današnje evanđelje (usp. Mt 6, 7-15), na koje će se kratko osvrnuti. Naime, evanđeoski odlomak govori o potrebi molitve, odnosno govori o

ispravnoj molitvi. Kažem ispravnoj molitvi, jer neispravnim shvaćanjem molitve može se doći u poziciju da stvorimo u sebi lažni odnos prema Bogu i prema ljudima. Biti pobožan za neke znači puno moliti, koncentrirati svoju pažnju na Boga, a možda time zanemariti ljude oko sebe, zanemariti njihove nevolje, boli i trpljenja. U svojoj odgovornoj odgojiteljskoj službi sluga Božji o. Ante Antić dobro je razumio Isusove riječi: »*Kad molite, ne blebećite kao pogani: Misle da će s mnoštvu riječi biti uslišani. Ne nalikujte na njih. Ta zna vaš Otac što vam je potrebno i prije negoli ga zaištete*« (Mt 6, 7-8). U svom odgojiteljskom djelovanju, u življenju svoga redovništva, o. Antić je vrlo dobro znao i vjerovao da je Bog otac svima, vrlo je dobro znao i svojim primjerom pokazivao da je franjevačko življenje neodvojivi dio i da je zapravo to i takvo življenje plod molitve, i to ispravne molitve, u kojoj je značilo da se do Boga može i treba dolaziti preko braće redovnika koju mu je Gospodin dao i povje-

rio, kako se znao izraziti sveti Franjo Asiški, ali i preko braće i sestara u vjeri Kristovoj kojima je nesebično pomagao duhovnim savjetima i svojim primjerom života. A ta poruka, braćo i sestre, primjenjiva je i na sve nas ovdje, bilo u redovničkom životu, bilo u civilnom životu kao vjernici laici. Pitat ćete se: kako? Mi smo u cijeloživotnoj trajnoj formaciji za Krista, u školi evangelja, u školi duhovne formacije. Ispravnom pobožnošću nećemo zanemariti ljude oko sebe jer ćemo ih promatrati preko svoga odnosa prema Bogu. A odnos prema Bogu potvrđuje se u ispravnom odnosu prema bližnjima. Prava, ispravna molitva počinje od ljubavi prema bližnjima, usmjerena prema Bogu kao izvoru prave ljubavi u istini. To je ono što je dobri otac Antić razumio i živio i u čemu nam može biti primjer.

A u njegovoj odgojiteljskoj službi cilj mu je bio »*odgojiti u klericima drugoga Krista, apostole sv. Crkve i prave sinove sv. Našeg Oca Franje*«. Možda se, na prvi mah, prva rečenica čini preuzetnom i pretjeranom, ali to je mogao izreći i tome je mogao težiti samo Antić, koji se je i u svojim pismima, upućenima ljudima različitim staležima i zvanjima, poistovjećivao s Kristom, ali ne preuzetno i oholo, nego s vjerom da je on u službi Krista koji djeluje preko njega.

Posebnu važnost u odgajanju Antić je pridavao disciplini, dnevnom redu i duhovnoj sređenosti, kojom je pokušavao stvoriti molitveno i studijsko ozračje. Dnevni red je za o. Antića uvijek bio znak ozbiljnosti pristupanja duhovnom životu. Zapravo, za njega je obdržavanje reda bilo mjerilo koliko odgajanici ljube Boga. S druge strane, u odgajanju se vodio načelima da u sebi treba sjediniti autoritet oca i dobrotu majke, u čemu je zasigurno uspio shvaćajući da je pokretač i snaga čitavog odgojnog postupka bila ljubav, o čemu sam Antić na jednom mjestu piše na iskren i duboko duhovan i iskustven način, opisujući svoje postupke

prema odgajanicima kroz, prije svega, snažnu dimenziju vjere koja se pretače u njegovo razumijevanje i istinsko prihvaćanje odgajnika koji su mu povjereni. Strogi otac pazio je na red, rad i disciplinu, a majčina dobrota u Antićevu srcu bila je zadužena za svakodnevne ljudske potrebe, od najosnovnijih i konkretnih do onih koji se tiču ljudske topline i razumijevanja.

Pokušao sam, braćo i sestre, približiti vam jednu osobinu sluge Božjega o. Ante Antića, koja je bila vidljiva i pokazala se kroz njegovu odgojiteljsku službu u kojoj je bio neumoran u izgradnji franjevačkoga bratstva. Kristova je evandeoska poruka, usudio bih se reći, pretakala kroz Antićev život, koji svoju radost nije skrивao niti ju je mogao sakriti i zato nam on zasigurno u mnogo čemu može biti primjer. A može nam biti primjer u shvaćanju ispravne molitve i zdrave pobožnosti. Može nam biti primjer čovjeka iskrene vjere u Krista kojeg je svom dušom i primjerom života svjedočio i svojim životom i djelovanjem prinosio. Može nam biti primjer kako se preko brata čovjeka može doći do Boga. I konačno, može nam biti primjer čovjeka koji je ustrajno i autentično živio svoje svećeničko franjevačko zvanje, ustrajno i autentično živio kreponim životom, što je službena Crkva priznala davši mu naslov sluge Božjega. Da bi mogao biti proglašen blaženim, potrebno je učiniti još jedan, i to odlučujući korak, a to je postupak o čudu po njegovu zagovoru. Zato vas, braćo i sestre, štovatelji o. Ante Antića, pozivam da molimo na tu nakanu, a svi oni koji dožive i dobiju milosti i uslišanje po njegovu zagovoru, a osobito ako je riječ o čudesnom ozdravljenju, neka ne šute. Obznanite to vicepostulatoru njegove kauze, jer to sluga Božji otac Ante Antić zaslужuje. Amen.

*Fra Marko Mrše,
provincijski ministar*

55. OBLJETNICA SVETE SMRTI

Svečano euharistijsko slavlje na 55. obljetnicu smrti časnoga sluge Božjega oca fra Ante Antića predvodio je apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giorgio Lingua, tuskanski naslovni nadbiskup u zajedništvu sa još 17 svećenika i velikim brojem vjernika koji su ispunili kriptu Majke Božje Lurdske.

Na početku slavlja dobrodošlicu apostolskom nunciju zaželio je vicepostulator o. fra Josip Šimić: *Preuzvišeni gospodine nadbiskupe Giorgio, Apostolski nuncije u Republici Hrvatskoj, srađeno Vas pozdravljam i izražavam Vam dobrodošlicu uime braće franjevaca u samostanu i našega provincijalnog ministra ovdje nazočnog o. fra Marka Mrše, uime ovdje sabranih štovatelja časnoga sluga Božjega oca fra Ante Antića i svih vjernika. Ujedno Vam prenosim pozdrave našega nadbiskupa kardinala Josipa Bozani-*

ća, kako nas je on zamolio u pismu kojim je izrazio svoju suglasnost da Vi predvodite današnje euharistijsko slavlje na 55. obljetnicu smrti Časnoga sluge Božjega.

Na kraju euharistijskoga slavlja zahvalio mu je provincijal o. fra Marko Mrše: *Radostan sam što Vas, kao provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, mogu pozdraviti u prigodi spomena 55. obljetnice smrti časnoga sluge Božjega oca fra Ante Antića. Crkva Majke Božje Lurdske, uz činjenicu svoje prepoznatljivosti po pastoralno-duhovnom djelovanju braće franjevaca provincije Presvetog Otkupitelja, neraskidivo je povezana sa životom i djelovanjem sluge Božjega oca fra Ante Antića. Otac Antić je svojim redovničkim životom i svećeničkim djelovanjem privukao pozornost vjernog puka koji je u njemu prepoznao vjernoga Kristova svjedoka, propovjednika Njegova*

evanđelja i dosljednoga sljedbenika svetoga Franje Asiškoga. A u njemu su prepoznali primjer čovjeka vjernika, svećenika i redovnika koji je pokazao i dokazao da je moguće živjeti herojske kreposti, da je moguće postići obilje milosti i pokazati primjer svetosti, koju priznaje i službena Crkva, davši mu zasada naslov časnoga sluge Božjega. U procesu za njegovo proglašenje blaženim učinjeni su važni koraci. Još nam ostaje završi postupak, a to je pronalazak čuda po njegovu zagovoru. Na tu se nakanu molimo i činimo sve da to uspješno dovršimo.

Uime braće franjevaca ovoga samostana, uime oca vicepostulatora, uime svih nazočnih vjernika, kao i u osobno ime, od srca Vam zahvaljujem što ste nas počastili svojim dolaskom i predvodili ovo večerašnje misno slavlje. Neka Vas Bog blagoslovi i dade Vam svako dobro!

O trodnevnoj pripravi i slavlju Antićeva 2020. izvješćivali su katolički i drugi mediji: Hrvatska katolička mreža (IKA, HKR), Glas Koncila, Radio Vatikan, Laudato TV, Radio Marija, Radio Mir Međugorje, Hrvatski radio, Brat Franjo i neki drugi mediji.

Homilija mons. Giorgia Lingue, ap. nuncija, 4. ožujka 2020. godine

Draga braćo i sestre!

Jona je ustao i otisao u Ninivu, prema Rijeći Gospodnjoj, čuli smo u prvom čitanju. Ali znamo, iako to nismo pročitali večeras, kako Jona nije odmah bio poslušan Božjо riječi. U biti, on se pokorava, ali nakon što je pokušao pobjeći. Kad ga je Gospodin prvi put zamolio da ode u Ninivu, ukrcao se na brod i krenuo na drugu stranu. Znao je da neće biti lako sa stanovnicima Ninive, bojao se da će ostaviti loš dojam. Ninivljanji su bili pokvareni, grešnici: bolje da ih se ne uzne-mirava, mislio je. I tako se pokušao sakriti, bježeći brodom, kako bi mu se izgubio trag.

Dok je bježao brodom, sjetite se što se dogodilo? Digla se oluja, brod se prevrnuo, proglutala ga je riba i tri dana ostaje u utrobi ribe. Nakon što se čudesno vratio na zemlju, riba ga je ispljunula i tako ispljunut, nakon poteškoća pri bijegu, *predaje se* Božjem glasu i pristaje poslušati te odlazi u Ninivu. Tada se Ninivljanji obraćaju i, na iznenađujući i neočekivani način, mijenjaju svoj život.

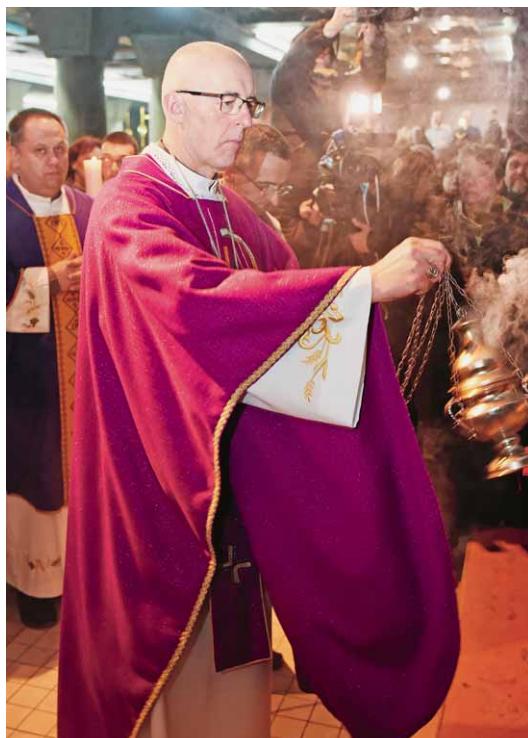

Evo prve pouke iz te priče: kada slušamo Božji glas, kada odgovaramo na njegov poziv, čak i ne želeći to, činimo čuda. To se odnosi i na nas. Možda to neće biti očaravajuća, nevjerovatna čuda, ali barem mala čuda obraćenja. Da, onaj koji vrši volju Božiju, čak i da to ne

primijeti, ne želi, čini dobro, a također potiče i druge da se promijene nabolje.

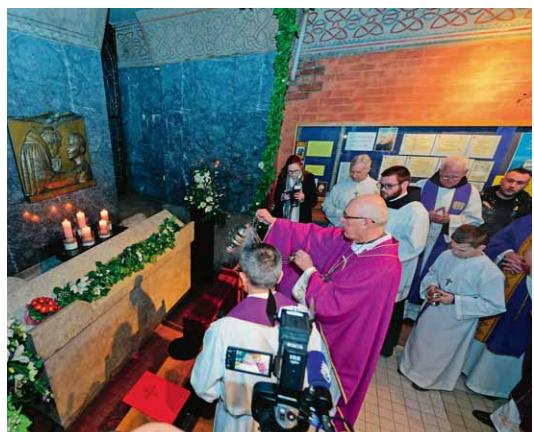
Obraćenje postaje zarazno, privlačno, a ne nametljivo i nasilno. Koliko puta Papa to ponavlja. Naš život, naša poslušnost Bogu, privlači. Ljudi su svjesni naše promjene i... oponašaju nas. Nisu riječi te koje obraćaju, to su djela, to je svjedočanstvo. Stoga je sveti Ivan od Križa rekao: »*Gdje nema ljubavi, unesi ljubav i naći ćeš ljubav*«. Kako je to istinito! Koliko li smo puta to doživjeli! Tko nije bio dirnut primjerom mladića koji u čekaonici ili u prepunom tramvaju ustaje i ustupa mjesto starici? Ljubav potiče ljubav i dovodi do promjena, obraćenja.

Prije godinu dana rekao je papa Franjo, obraćajući se u katedrali u Rabatu u Maroku, da se naše poslanje krštenika, svećenika i posvećenih osoba vidi u »*sposobnosti stvaranja i poticanja promjena, divljenja i suočavanja, tako da živimo kao Isusovi učenici, među onima s kojima dijelimo svakodnevnicu, radosti, tuge, patnje i nade*«. I citirao je papu Benedikta XVI. koji je prije njega rekao: »*Crkva raste kroz privlačnost, svjedočenje*« (cf. Rabat, Obraćanje svećenicima, Bogu posvećenim osobama i predstavnicima Ekumenskog vijeća Crkava, 31. ožujka 2019.).

Ne možemo razmišljati o obraćenju drugih ako ne počnemo obraćati sami sebe, slušajući glas Božji. Jednog sam dana u Rimu ušao u bar, u neposrednoj blizini Vatikana. Bilo je to uoči Velikog jubileja dvije tisuće godine, kada su se u Rimu očekivali brojni hodočasnici i zbog toga su se izvodili mnogi javni radovi, popravljale su se ceste i nogostupi, uređivali vrtovi i sve je to stvaralo nelagodu onima koji su se svaki dan zbog posla morali tuda kretati. Kada sam ušao u bar, video sam da je konobar jako ljut i na sve se lјutio. Lјutio se na gradonačelnika koji nije poštivao rokove, produžujući tako nezadovoljstvo. Bio je ljut čak i na Papu koji, po njemu, nije trebao proglašiti Svetu godinu, a govorio je da ljudi dolaze u Rim samo kao turisti, a ne da bi se molili ili obratili. Kad je shvatio da sam i ja tamo i da sam čuo njegove jadikovke, obratio mi se i rekao: »*A Vi, Oče, što Vi o tome mislite, jesam li u pravu?*« Na trenutak sam ostao iznenaden i bez riječi. Zatim sam odgovorio: »*Upravu si, i ja bih želio promijeniti mnogo stvari i često se žalim na to što drugi rade ili ne rade. No, shvatio sam da postoji samo jedna stvar koju mogu promijeniti i da je mogu odmah promijeniti: moje srce, ostalo ne ovisi o meni, prigovaranje nema smisla.*« Ostao je bez riječi i dao mi je kavu koju sam tražio.

Otprilike tjedan dana poslije navratio sam u isti bar. Odmah me je prepoznao i veselo mi rekao: »*Dobro jutro, Oče, natjerali ste me da razmišljam o onome što ste mi rekli. Vidite li ovde?* – i pokazuje mi sliku Presvetoga Srca koju je stavio iza pulta, iznad aparata za kavu, između pića za prodaju i čaša – *stavio sam ga ovde kao podsjetnik da moram promijeniti svoje srce.* – *Vidite ovu djevojku?* – doda pokazujući mladu ženu koja je čistila – *dugo je u Italiji i iako dolazi iz katoličke zemlje, još nije krštena. Nagovorio sam je da upiše tečaj pripreme za krštenje.* «

Bio sam dirnut i shvatio sam što znači promijeniti vlastito srce, obratiti samoga sebe: tako odmah postajemo misionari. Nema potrebe mijenjati zanimanje ili navike (osim ako su loše), dovoljno je promijeniti srce i odmah postajemo Kristovi svjedoci, gdje god da se nalazimo, u našem okruženju, u našim obiteljima, u školi, u tvornici, u uredu, na tržnici... A ljudi nas slušaju i možda se mijenjaju, ne zbog onoga što mi govorimo, već zato što vide našu promjenu.

Ninivljani su prihvatali Jonino propovijedanje jer su shvatili da se Jonino srce promi-

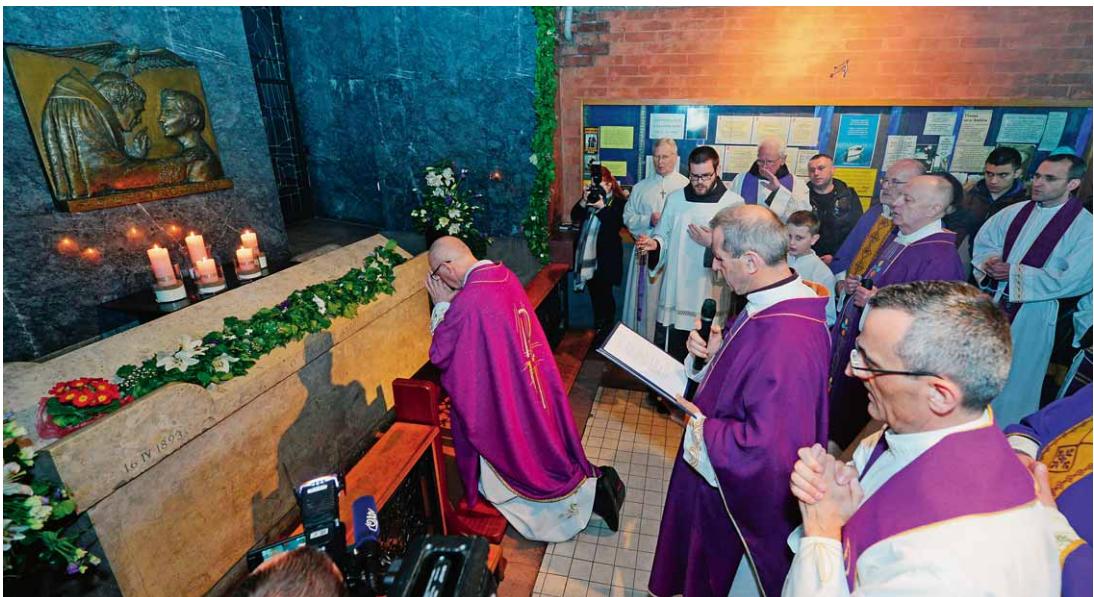
jenilo! Poput Jone, i mi moramo naučiti *predati se* Božjem glasu, koji nam uvijek govori, ne samo jednom, i strpljivo čeka da se mi promijenimo, da mu kažemo naš *da*. Volim upotrijebiti ovu riječ: *predati se* glasu Božjem, jer to znači da je prije bilo borbe, jer nije lako odmah poslušati Božju riječ. Njegova se volja često sukobljava s našim planovima i našim željama.

Predanje je bio Marijin stav tijekom razgovora s arkandelom Gabrijelom, kada je, nakon kratkog razmišljanja, odgovorila: »*Neka mi bude po tvojoj riječi.*«

Crkveni otac Origen, primjenjujući ove Marijine riječi, napisao je: »*Ja sam prazan list papira na kojem pisac - to jest Bog - može pisati što god želi. Neka učini sa mnom ono što Gospodar svemira želi.*«

Tumačeći te Origenove riječi, rekao je kardinal Angelo Becciu, tada zamjenik državnog tajnika, u svetištu Gospe od krunice u Pompejima: »*I mi bismo željeli biti prazan list papira na kojem Bog može napisati što želi, sigurni da, kad On piše, uvijek stvara remek-djelo. Ne smijemo misliti da reći "da" Bogu, poslušati ga, znači da ćemo*

poništiti našu osobnost i postati robovima. Naprotiv, slijediti Boga čini nas slobodnjima, jer tako se ostvaruje njegov nacrt nad nama, zamišljen od postanka svijeta i mnogo je ljepši i veći od onoga što bismo mogli poželjeti za sebe».(Nj. E. Mons. Angelo Becciu, Homilia u Pompejima, 7. listopada 2013.).

Predanje Božjem glasu nije znak poraza, to je početak istinskog oslobođenja, oslobođenja od staroga čovjeka kako bi postali nova stvorenja.

I papa Franjo, u jednoj propovijedi u kapeli Doma svete Marte, gdje svaki dan slavi svetu misu, komentirajući taj isti odломak o proroku Joni, primjetio je da nije dovoljno predati se Božjem glasu jednom zauvijek, jer može doći do padova, neuspjeha, možemo pasti u ponor grijeha i, poput Jone, ponovno nas može прогутati riba, tj. stari čovjek.

I kazao je da se može posrnuti čak i nakon što smo ustali kako bismo slušali Božji glas, kao što piše u psalmu 129. - poznatom većini od nas - koji nam govori o padu u grijeh i očajničkom zazivu: »Iz dubine Gospodine vapijem tebi, Gospodine, čuj glas moj..., - i odmah dodaje: - U Gospodina ja se uzdam, duša se moja u njegovu uzda

riječ.« Zašto se nada? - pitao se papa Franjo, zato što vjeruje, »jer je u Gospodina milosrđe i obilno je u njega otkupljenje«.

To je dobro znao časni sluga Božji otac Ante Antić. Kolikim je čudesnim obraćenjima svjedočio u svojoj isповједaonici, unatoč tome što je bio svjestan svoje slabosti, svoje krhkosti.

Nekoliko mjeseci prije svoje smrti fra Ante piše svom isповједniku: »Stidim se i sramim pred Gospodinom koji se sa mnom bijednikom, grešnim, nedostojnim služi za posvećenje duša - a ja ostao tako slab i bez prave, solidne kreposti! Bog je tako dobar i služi se nevrijednim svojim stvorom, hvala mu i slava i neka je uvijek hvaljen i slavljen.«

Molimo Gospodina da nam udijeli snagu da uvijek ponovno ustanemo. Dovoljan je samo jedan trenutak da promijeni naše srce. Imajmo na umu Srce Isusovo, poput onog čovjeka u baru, da nas podsjeća kako su se Ninivljani obratili na Joninu propovijed. Ali, mi imamo puno većeg od Jone koji traži da se obratimo: Isusa, kako nam govori Evanđelje koje smo večeras čuli.

Mons. Giorgio Lingua,
Naslovni nadbiskup tuskanski
Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj

PROSLAVA ANTIĆEVA U NJEGOVU SAMOSTANU U SPLITU

U srijedu 4. ožujka, nakon trodnevne priprave (trodnevnice) u kojoj su propovijedali đakoni, u samostanskoj crkvi Presvetog Otkupitelja franjevačkog samostana u Splitu na Trsteniku, koji nosi ime časnoga sluge Božjega oca fra Ante Antića, svečano je proslavljena 55. obljetnica njegove svete smrti. Euharistjsko slavlje u 19 sati predslavio je o. gvardijan fra Ivan Macut. S njim su suslavili fra Andelko Domazet, fra Stipe Nimac, fra Petar Milanović-Trapo, fra Domagoj Runje, fra Šimun Markulin, fra Miro Ančić i fra Ivan Režić, magistar bogoslova. Asistirao je i propovijedao đakon fra Slaven Čeko. Pjevanje su animirali bogoslovi pod ravnanjem prof. Pere Prosenice.

Izvor: *Stranica Samostana o. fra Ante Antića*

SLAVLJE 49. OBLJETNICE

U nedjelju 15. prosinca 2019. svečano je obilježena 49. obljetnica prijenosa tijela časnoga sluge Božjega oca fra Ante Antića. Euharistijsko slavlje u nazočnosti velikoga mnoštva vjernika predslavio je župni i samostanski vikar fra Ivan Marija Đuzel. S njime je suslavio o. vicepostulator fra Josip Šimić. Euharistijsko slavlje započelo je Božićnom devetnicom. Nakon slavlja svećenici i ministri su pošli na grob Sluge Božjega, gdje su izmolili molitvu za beatifikaciju i za postizanje milosti po zagovoru Časnoga sluge Božjega. Na liturgijskom slavlju su bili su nazočni i trojica novaka. Sestra Željka je ravnala zborom. U liturgiji su sudjelovali i čitali čitanja članovi i članice Frame.

Propovijed fra Ivana

Crkva uči u KATEKIZMU Katoličke Crkve, prema riječima, crkvenog oca Tertulijana, da je tijelo stožer spasenja. Ukratko Crkva želi reći da bez tijela nema neba. Bez tijela ne možeš ići u raj. Bez tijela se ne možeš spasti. Samim time Crkva naglašava ono što je naglasio sam Sin Božji da je ljudsko tijelo itekako važno.

Mi se danas spominjemo dana kada je tijelo svetoga čovjeka časnoga sluge Božjega oca Antića preneseno s groblja Mirogoj ovdje u kriptu crkve MBL. Svaki nam je dan tu dostupno za molitvu. Redovito kada se radi postupak za beatifikaciju ili za kanonizaciju, to je jedan od znakova svetosti da se tijelo ne raspada, da ostaje očuvano mimo nekih stvari, mimo prirodnih zakona, da usprkos vodi i zemlji tijelo ostaje sačuvano. Poznato je da je jezik svetoga Antuna Padovanskoga i dandas čitav, iako je prošlo gotovo osamsto godina od njegove smrti. I na taj način mi častimo tijelo čovjeka i tu se Crkva nastavlja i stavlja

naglasak na ono na što je naglasak stavio Sin Božji. Kroz povijest se polako filozofija uvela u našu duhovnost, u naše shvaćanje vjere i neba i Boga. Nekada se govorilo da tijelo ništa ne valja, da je sve duša, da je tijelo zatvor duše i da se treba tijela oslobođiti, da ga treba zgaziti i uništiti ili ne znam ni ja što, itd. To je samo druga krajnost hedonizma. Hedonizam tom tijelu daje sve, daje što god mu treba. A onda iz toga na kraju dobiješ isti rezultat, a to je da ga uništiš, da ga satareš. Mi često jedemo slatko. Pijemo puno. Onda dobijemo cirozu jetre, dijabetes, ili ovo ili ono. Onda to nije Božji križ, nego naš križ. Mi smo si skupili kalorije i masnoće i štošta drugo. Zato što nismo ljubili svoje tijelo. Ljubiti sebe i ljubiti svoje tijelo znači željeti sebi ono što mi je dobro. I tu opet postoji treća krajnost, a to je kult tijela. Sve samo oko tijela. Pa daj mišiće, daj izgled, daj visinu, daj ovo, daj ono, i sve se vrti oko tijela. A božanska razboritost i sveta krepst umjerenosti koristi odnos prema tijelu i uči da je tijelo u službi neba jednako kao što je i duša u službi neba. I ako je moje tijelo previše prilijepljeno za zemlju, ono neće biti u službi neba, nego, na kraju, u službi podzemlja. Isus je pokazao koliko je naše tijelo važno, jer je najprije uzeo naše

tijelo, a kad je uskrsnuo, nije uskrsnuo samo dušu, nego je uskrisio i tijelo. I mi vjerujemo, i poslije ćemo moliti u Vjerovanju, da vjerujemo u uskrsnuće tijela o Isusovu ponovnom dolasku na zemlju. Dakle, kada se Isus ponovo pojavi na zemljji, sva tjelesa iz grobova će uskrsnuti. I nama na zapadu, nama kemičarima i fizičarima koji sebi sve moramo dokazati. A kako će onaj tko je umro prije tisuću i petsto godina i pretvorio se u prah, u nekakve molekule i čestice. Kako će on uskrsnuti? Kako će njegovo tijelo oživjeti? Postavio bih drugo pitanje: Kako je Bog iz ničega sve stvorio? Zar je veće skupiti sve te molekule, u ne znam kakvom stanju bile, i njih oživjeti i sastaviti u neraspadljivo tijelo, ili ni iz čega stvoriti sve. A kad je naš Bog mogao sve stvoriti, i nas, i planine i beskraj, zar da mu ovo bude nemoguće? Dakle, naš Bog je jasan i on toliko cijeni ljudsko tijelo. Ljubav prema tijelu očituje se u pravom stavu prema tijelu.

Otar Antić je bio duhovni učitelj i bio je odgojitelj bogoslo-

va, mlađih frata koji se školuju i spremaju za život u redovništvu i svećeništvu. On je predavao predmet asketike (duhovnog bogoslovља), koji uči askezi, odricanju. Ako nema prave askeze, dakle pravoga mrtvljenja, prave pokore, nema pravoga duhovnog života. Tko god misli da može živjeti mrtvljenje samo u sebi, bez mrtvljenja tijela, kaže Ivan od Križa, makar takav činio i čudesa, bježite od njega. Onaj tko misli da može postići svetost i promjenu života a da ne mrtvi svoje tijelo, bez postova, bez pokore, taj sebe vara. To je nemoguće. I zato pogledajmo što nam svjedoče životopisi svetaca. Nisu svi pozvani na isti stupanj pokore. To je jasno. Nisu svi pozvani biti sveti Franjo, ni sv. Petar Alkantarski, niti bilo koji svetac. Ali nitko od nas nije pozvan ni samo na hedonizam, tj. da ne postimo nikako. Na to nas Isus definitivno nije pozvao. Isus je pravi primjer pokornika. Isus je i jeo i pio, i vino i meso, i zelen i ribu. On je i jeo i pio, ali je i postio. Nije on postio zato što je trebao pokoriti svoju narav, već da pruži čovjeku primjer - kad ja postim, znači da i ti trebaš postiti. Kad su nekoga pravoslavnog monaha pitali zašto posti, on se zaprepastio i zapitao: »Zašto postim? Pa pogledaj malo oko sebe. I ti mene pitaš zašto postim? Pogledaj koliko alkohola, preljuba, bluda! Koliko psovke, koliko krađe, korupcije. I ti mene pitaš zašto

postim. Ja bih tebe trebao pitati: Zašto ti ne postiš? Zašto se ti ne žrtvuješ za narod? Zašto ti ne daješ zadovoljštinu za grijeha - i svoje grijeha i grijeha Crkve, grijeha svijeta?« U kome je zapravo problem? Često mladi upadaju u problem, jer je to pošast bludnosti, nečistoće, odnosi prije braka. Zapitajmo se koji je smisao čistoće, koji je smisao mrvljjenja, uzdržavanja od tih odnosa. Smisao je u ljubavi. Duhovni oci kažu: »Onaj koji ne upokori tijelo, ne upokori ni narav, ni karakter.« Ako ja ne mogu svome nepcu i svome tijelu, svojoj spolnosti-seksualnosti reći ne, kako će ja reći svome karakteru, svojoj naravi koja je nagla, koja je impulzivna ili koja je lijena? Kako će ja njoj reći ne ili reći da? Neću joj nikada reći ne. Ako muškarac ili djevojka u vezi uvijek dobije ono što želi na razini tjelesnosti, oni uđu u vezu, uđu u brak i oni su navikli dobivati sve što hoće i kad hoće. Kad hoćeš odnose, imaš odnose; kad hoćeš poljubac, imaš poljubac. Nema nikakve žrtve. I onda polako brak odmiče, spolnost jednostavno jenjava, čisto biološki, i onda dodemo do trenutka kada se oboje vraćamo kući s posla umorni i opterećeni. Nju je izgrdio šef i ona je tužna, ranjena, povrijeđena, a on, muž, mora ići na utakmicu s prijateljima. Oni ga upravo sada zovu. On uopće ne primjećuje da ona, njegova žena, treba razgovor, treba

zagrljaj, treba pažnju. On neće reći: »Dečki, ja neću doći na utakmicu, ostat ću sa svojom ženom«, nego će reći: »Ženo, pa ne mogu odbiti ljude, ta dogovorili smo se, nije red.« Zato što je on navikao na svoj gušt. On ide radi svoga gušta. Isto tako ona dođe kući, a on je potišten. Često je teže na muškarcu primijetiti potištenost jer teže pokazuju osjećaje. I on je nekako zamišljen, ali ona ide s prijateljicama jer neka prijateljica slavi rođendan, ili nisu se dugo vidjele pa će otići malo na advent. On je naprotiv umoran, treba mu razgovor, ali ona ne vidi jer prijateljice čekaju. Tu je smisao odricanja. Nema pokora sama sebi svrhu, već pokora ima smisao u ljubavi, da raste u ljubavi prema bližnjemu.

Čim se odričem sebe, više sam usmijeren na drugoga. Ako imaš sendvič i ti ga pola odlomiš i tražiš komu ćeš ga dati, gdje ćeš ostaviti drugu polovicu. Dok držiš sve (cjelinu) samo za sebe, usmijeren si samo na sebe i razmišljaš kako ga

sažvakati i kako ga progutati i kako ga kasnije probaviti. Tako je i sa svime. Ako nema mrtvljenja na razini tijela, nema ni mrtvljenja na razini duha. A naš duh upravlja tijelom. Ono što Isus naziva srce? Ne kaže li sam Isus, koji ne može lagati: »*Iz srca čovječjega izlaze i psovke i bludništva i preljubi i laži i idolopoklonstva.*« To zapravo leži duboko u mome ljudskom srcu. I kako ću očekivati da ću ja promijeniti sebe, ako ja nisam pokušao niti tijelo promijeniti. Đavao nas uvijek napada najprije na razini tijela, na razini tjelesnosti. Kad ti on zagospodari požudom, kad zadovolji požudu usta, ide na požudu spolnosti, i onda ide dalje na treću i na četvrtu, pa ti ubija emocije i na kraju ti, kako kaže jedna mističarka, ubije čak i strah od pakla. Već se takav čovjek niti propasti ne boji, jer je sve predao vragu koji mu je sve okupirao. I tako duše srljavaju u propast. Nažalost, kako kažu mnogi sveci, to se događa u velikom broju. Sin Božji nije došao da njegovi sinovi, njegove kćeri propadaju, da budemo privezani za zemlju, već da idu u nebo. Pokora nas čini laganima, postovi nas čine laganima. Jeste li kada primijetili da onda kada dobar komad mesa (bifteka) pojedemo, kad se mi najedemo, nama se nakon toga odmah spava. Odmah je teško. Pa hajde ti onda moli nakon toga. Organizam ima svoj zakon. Biologija ima svoje zakone, ne da joj se moliti. Tijelo mora obavljati svoje procese. I ako ja nikada ne činim pokoru i nikad se ne vježbam, ne dolazi nikada do molitve. Ako nema molitve, ne dolazi do susreta s Isusom. Ako ne dolazi do susreta s Isusom, onda ne dolazi do toga da mi Isus dadne snagu da se mogu boriti protiv svoga tijela, protiv njegovih požuda. Tako upadamo u začarani krug. A Bog želi da budeš u blagoslovljenom krugu, da činiš zdrave postove, zdrava odricanja, koja će činiti tvoj duh i tvoju volju poletnom za molitvom. Da ti je lako moliti, da ti se je lakše sabrati. A kad se je lakše sabrati i moliti, lakše dolazi i do susreta s Isusom. Kako dolazi lakše do susreta s njim, ti crpiš od njega radost jela i snagu i potiče se volja da kada te napadne zloduh, kad imаш napasti, da

im se možeš oduprijeti. I tako napredujemo u duhovnom životu. Toga je bio učitelj otac Antić. Zato kad Crkva kaže nečemu ne: ne odnosima, ne takvim stvarima, to Crkva kaže zato što te po evanđeoskom nauku i po Duhu Svetom želi osposobiti da ljubiš, da ne budeš sebičan, da ne budeš egocentričan, da ne gledaš samo na se, već da se učiš ljubiti. A ljubav gleda na dobro bližnjega, ne na svoje. I kako kaže Pavao, mi trebamo razapeti svoje tijelo s njegovim strastima i požudama. Kad je tijelo razapeto na križ, nema više izbjegavanja, nema više kuda, nema ništa. Ostaje samo ono što ti vrije u nutrini tvoga srca. Ili, kako kaže Petar u svojoj poslanici: »*Još ste do krvi niste oduprli grijehu.*« Oduprijeti se do krvi. Tome služe pokore, tome služe postovi. Ne kaže li Gospa u svim ukazanjima: »*Pokora, pokora, post!*« Ne poziva li Gospa u Međugorju na post o kruhu i vodi. Zar bi nas Gospa, naša Majka, naša Mama, pozvala na nešto što je za nas loše? Zar nas naše zemaljske mame ljube više od naše nebeske Majke? Ona kaže: Nemojte to činiti, ne uđovoljavajte tome! Priljubite se uz Isusa, uz molitvu! Pogledajte dva adventa. Bogu hvala na adventu u Zagrebu! Kakva slika: Advent svijet i Advent Božji. Advent svijet-

ta samo te natrpava: daj fritule, daj kolače, daj kuhanu vino, daj ovo, daj ono. Natrpava te i čini te sve tromijim, a zapravo si u sebi sve prazniji. Advent Isusa Krista ispražnjava te od tebe, čini te da se boriš sam sa sobom. Puni te duhom i ljubavlju za druge, iščekivanjem onoga što je smisao adventa. Vidim tu u Heinzelovoj jednu od glupih reklama: Polarni advent. Riječ advent znači iščekivanje. Kakvo je to polarno iščekivanje? Što to uopće znači? Što to uopće predstavlja? Uzme se riječ koja sveta, koja je crkvena i ubace je u sve. Iščekivanje u Zagrebu. Koga iščekujemo u Zagrebu? Da li iščekujemo rođenje Isusa Krista ili iščekujemo piće i iće i ne znam što sve? Što iščekujemo u Zagrebu. I onda iščekivanje u Zagrebu se nastavlja i nakon dolaska onoga koga se iščekuje. Jer mi u Zagrebu iščekujemo još i u prvom mjesecu. A onda smo poput starih Rimljana, koji su koloseju iščekivali, jeli i pili po tri mjeseca. Koga ja iščekujem? Nikada ne dode taj kojega iščekujemo na trgovima. Nije Crkva protiv toga da ti uzmeš svoju ženu i svoju djecu i odeš u Zagreb na advent i da se počastiš. Nisam ni ja protiv toga. Ali sam samo protiv toga da ti se advent svede samo na to i ako ti je prva pomisao samo na to - na druženje, zabavu, izlaske. Protiv toga jesam, zato što se rugaš s mojim Bogom, rugaš se s mojom vjerom. Uzimaš iščekivanje rođenja moga Boga za slavljenje tvoga svijeta. Protiv toga jesam. Zato budimo drugačiji. Pokažimo da možemo biti drugačiji, da jesmo dru-

gačiji. To je smisao i trpljenja i žrtve i pokore. To je smisao i našega isповijedanja i naših promjena - da rastemo u ljubavi prema presvetom Tijelu Isusa Krista i prema svome tijelu. Isus je ljubio tako tebe i mene, tako je ljubio ovaj nazadni svijet da je on svoje tijelo razapeo na križ za nas. Koliko mi ljubimo tijelo Isusa Krista? Ako ja ljubim hostiju, ako ja ljubim Isusa u hostiji - to je Isus Krist, to je osoba. Ako ta osoba padne na zemlju. Zamisli da ti dijete padne na pločice. Kako bi se odnosio? Bili bi ti bilo svejedno je li na podu ili na oltaru, u ruci ili ne znam ni ja gdje. On je osoba. Kako se odnosim prema njegovu tijelu? Ja pripravljam svoje tijelo i svoju dušu za dolazak Živoga Boga, za njegov pohod. Da li se ja istinski pripravljam, da li se čistim. Kako se pričešćujem? Provjerim li da li na mojim rukama ostane Tijelo Gospodinovo? Tu se pokazuje duboka ljubav prema Tijelu Isusa Krista. A on je tvoje tijelo tako ljubio da je umro za njega. A mi smo pozvani biti kao on. On sam kaže: »*Budite sveti, jer ja sam svet.*« Mi smo pozvani biti kao Isus, biti kristoliki, bogoliki, kao Bog. Kako je on ljubio nas, da mu mi uzvratimo ljubav za ljubav. Što više mi budemo ljubili Isusa, više ćemo njegove ljubavi iskusiti, jer Bog se ne da preteći u ljubavi. Toga je velik svjedok časni sluga Božji otac Antić. Čitajmo njegove spise, njegova pisma, učimo se od braće i sestara u nebu i ljubimo svoje tijelo ljubavlju Gospodnjom. Amen.

Antićev štovatelj

OBNOVLJENA SOBA OCA ANTIĆA U PRIGODI DVIJU 50. OBLJETNICA

U ožujku i travnju ove godine u sklopu obnove samostanske kapele i prvog kata samostana obnovljena je i soba Časnoga služe Božjega. Uz oca gvardijana fra Ivana fra Antu Crnčevića u tome su se istaknula i petorica mlađe braće: Fra Ivan-Marija, fra Kristijan, fra Drago, fra Nikola i fra Josip. Obnova se lijepo poklopila s ovogodišnjim proslavama 50. obljetnice prijenosa njegova tijela s groblja Mirogoj u Kriptu crkve Majke Božje Lurdske [15. 12. 1970.], kao i 50. obljetnice izlaženja njegova lista. Napravljen je i bibliografski popis literature kojom se služio Časni služe Božji u osobnom duhovnom rastu, u odgojnog djevanju, u duhovnom vodstvu i služenju u sakramantu isповijedi.

DUHOVNA OBNOVA U ŽUPI SV. LUCIJE U BANJOLU NA RABU U ZNAKU ČASNOGA SLUGE BOŽJEGA OCA ANTE ANTIĆA

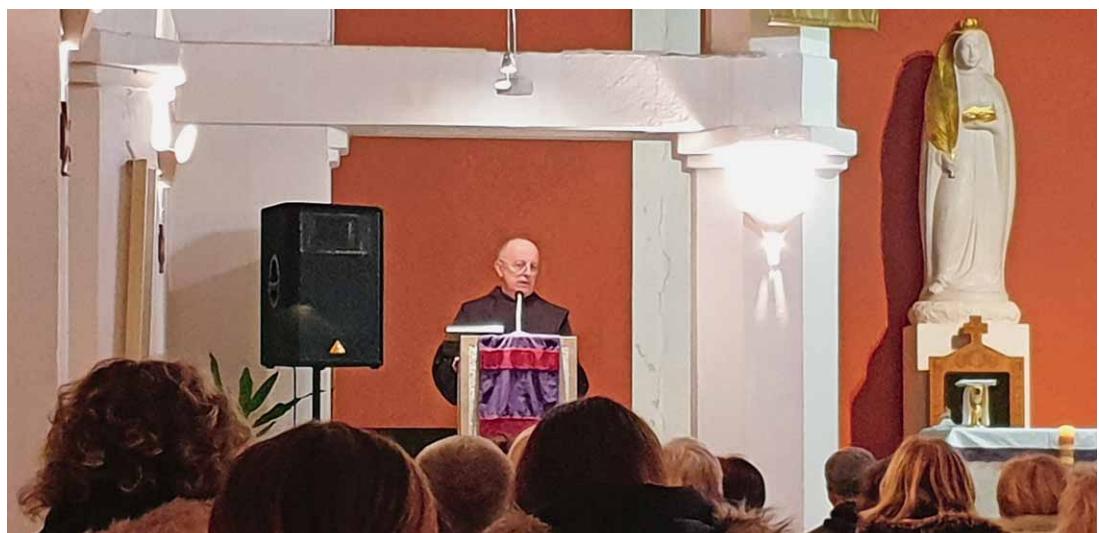
U župi sv. Lucije u Banjolu na Rabu o. vicepostulator fra Josip Šimić, na poziv župnika don Marina Hendriha, u subotu 7. i nedjelju 8. prosinca 2019. vodio je dvodnevnu duhovnu obnovu. Obnova je počela moljenjem Krunice u 16.30.

Tribina

Od 17 do 18 sati voditelj je u jednosatnom izlaganju i razgovoru s vjernicima tumačio Antićev život, povjerene mu službe i posebno njegovu duhovnost koja se posebno ogledala u njegovu magistarskom (odgojiteljskom), isповједničkom i voditeljskom djelovanju.

Fra Josip je u kratkim crtama opisao djetinjstvo Sluge Božjega. Rodio se 16. travnja

1893. u mjestu Šepurine na otočiću Prviću, gdje je njegova mati Tada s mužem Tomom bila u pohodu svojoj sestri. Na krštenju 8. svibnja dobio je ime Ante Marko. Kratko vrijeme nakon rođenja i krštenja roditelju su mu se vratili u šibenski Zaton, gdje su inače živjeli. U Zatonu je Ante proveo najranije djetinjstvo, te pohađao i završio osnovnu školu 1899.-1905. Petog kolovoza 1905. stupa u Franjevačko sjemenište u Sinju, gdje pohađa klasičnu gimnaziju. Sedamnaestog rujna 1911. stupa u novicijat u samostanu na Visovcu. Nakon završenog novicijata 17. rujna 1912. polaže prve jednogodišnje redovničke zavjete. Od 1912. do 1914. studira filozofiju u Zaostrogu, a od 1914. do 1918. teologiju u Makarskoj. Za svećenika je zaređen u samostanu sv. Lovre u Šibeniku 29.

srpnja 1917., a mladu misu slavi 5. kolovoza iste godine u svom Zatonu.

Voditelj obnove je istaknuo kako je Časni sluga Božji već od svojega svećeničkog ređenja 1917. bio postavljen u odgojiteljske vode, jer je već tada imenovan pomoćnikom magistra bogoslova u Makarskoj. God. 1919. imenovan je magistrom novaka u Zaostrogu i na toj službi ostaje jednu godinu. Nakon toga vraća se u Makarsku. Od 1922. pa do 1925. ponovno je imenovan pomoćnikom magistra bogoslova u Makarskoj. Uz tu službu još predaje asketiku i mistiku na Bogosloviji. Uz to još obnaša službe učitelja braće laika, vjeroučitelja samostanske posluge i službu samostanskog vikara. God. 1925. imenovan je magistrom bogoslova u Makarskoj i tu je službu obnašao do 1946. kada je premješten u Zagreb, gdje je istu službu obnašao do 1956. God. 1939. na 1940. bio je imenovan pomoćnikom magistra u novicijatu.

Antićev poimanje službe magistra bogoslova najbolje možemo razumjeti kada pročitamo njegovu *Posvetu života za povjerenu braću klerike* koju je napravio i zapisao 16. listopada 1926. U tom kratkom spisu veličine jedne kartice on posvećuje svoj život trojednome Bogu i Prečistom Srcu Blažene Djevice Marije, a sve za duhovnu dobrobit povjerene braće klerika: Spis započinje: »*Na čast Presv. Trojstva, na veću slavu Bl. Dj. Marije, Majke Božje i Majke naše predajem i posvećujem sav moj slab život u Presv. Srcu Bl. Majke pod njezinim vodstvom, s Njezinom pomoću i zaštitom, sjedinjen s Njom, premda nevjeran, za duh. napredak povjerene mi braće klerika.*« God. 1933. u svojem kratkom rukopisu naslovljenom *Bog moj i sve moje* (usp. AS I/3), od proučavatelja nazvanom *Pravilo života*, fra Ante kao četrdesetogodišnjak pokazuje da je duhovno sazrio.

Časni sluga Božji već je u Makarskoj došao na glas kao vrstan isповjednik, duhovni vođa, posebno svećenika, redovnika, redovnica i učiteljica i kao dobrotvor. Taj ga je glas dopratio u Zagreb. U Zagreb je došao

u strašnim poratnim vremenima kada je počeo zločinački progon kardinala bl. Alojzija Stepinca i brojnih svećenika. Tako su 1974. u montiranom procesu dvojice fra Antine braće, gvardijan i župnik fra Matej Jerko Vodanović i kapelan fra Serafin Raič, osuđena na smrt strijeljanjem i pogubljeni 4. rujna 1947. i za grob im se ne zna. Četvorica druge braće osuđena su na dugogodišnje uzništvo u Novoj Gradiški: fra Petar Grabić na 14 godina, fra Leonardo Bajić na 12 (umro u zatvoru), kapelan fra Jozo Visković na 15 godina i fra Albert Bukić na 7 godina.

U Zagrebu se brzo proširio glas o ocu Antiću, koji u samostanu Majke Božje Lurdske u svako doba dana prima ljude svih staleža i dobi na ispunjenoj ili na duhovne razgovore, te kako on ima dar pronicanja duša. Često je znao pozvati preko reda one koji su čekali a čije je on probleme pronašao a da ih nije prije toga vido. Kako je poboljevao, poglavari su često morali intervenirati i moliti fra Antu da uredno objeduje i da se odmori. No on je često neumorno nastavljao svoje dijeljenje milosti Božjeg oproštenja. To posebno vrijedi za zadnje desetljeće njegova života sve do njegove smrti 4. ožujka 1965. Osmog ožujka, ispraćen velikim mnoštvom vjernika, pokopan je na groblju Mirogoj.

Budući da je umro na glasu svetosti i da su mnogi vjernici o njemu tako mislili, god. 1968. ustanovljena je vicepostulatura. Kako su mnogi odlazili na njegov grob, 15. ožujka 1970. njegovo je tijelo preneseno u kriptu crkve Majke Božje Lurdske. Kauza za beatifikaciju na Nadbiskupskom duhovnom stolu otvorena je 17. rujna 1984. za dokazivanje svetosti života, krepostima i svetoj smrti. Uspješno je završena 8. svibnja 1995. i prenesena je u Rim gdje je otvorena 17. studenoga iste godine. *Pozicija o njegovu životu, krepostima i glasu svetosti* objavljena je 2006. Nakon što su je proučili, konzultori Kongregacije za kauze svetih na završnoj sjednici 26. studenoga 2013. pod predsjedanjem mons. Carmela Pellegrinija, donijeli su jednoglasni pozitivni zaključak o svetosti

života, tj. o junačkom stupnju kreposti. Mons. Pellegrini zaključuje svoju relaciju riječima: *Na kraju sjednice teolozi konzultori složili su se oko činjenice da je sluga Božji Ante Antić valjan uzor koji treba preporučiti mladim redovnicima i svećenicima.* To je potvrdila i sjednica kardinalske komisije 14. travnja 2015., a papa Franjo je 5. svibnja iste godine ovlastio prefekta Kongregacije za kauze svetih da potpiše *Dekret o krepostima*. Kauza o dokazivanju čuda po zagovoru fra Ante otvorena je na Nadbiskupskom duhovnom stolu 16. listopada 1998. i uspješno je zaključena 27. ožujka 2000. No u Rimu su medicinski stručnjaci koji su pregledali dokumentaciju prije otvaranja kauze zaključili se da se takve stvari kod djece mogu dogoditi spontano, te da treba otvoriti kauzu o nekome drugom čudu.

U drugom dijelu tribine fra Josip Šimić je progovorio o duhovnom djelovanju o. Antića u Zagrebu, gdje je uz magistarsku službu, koju je revno vršio, došao na glas kao Božjom milošću blagoslovjeni isповједnik, duhovni vođa svećenika, redovnika i laika, kao duhovnik časnih sestara, ali i duhovni vođa brojnih obitelji. Uz sve to fra Ante je djelovao i na karitativnom planu. To njegovo djelovanje ostvarivaо je tako da je savjetovao dobrostojeće osobe, koje su se kod njega isповједale ili koje je duhovno vodio, da pomažu siromašnim obiteljima s brojno djecom. Molio je također poglavarice različitih družba časnih sestara da prime na smještaj siromašne studentice, dok se ne snađu, ili da onima koje su završavale studij na strojopisu napišu diplomski rad. On bi zauzvrat molio za zajednice tih časnih sestara.

Nakon toga vjernici su postavljali brojna pitanja o liku i osobi fra Ante, o njegovu duhovnom služenju i dalnjem tijeku postupka o dokazivanju mogućega čuda, na što je fra Josip strpljivo i nadahnuto odgovarao.

Euharistijsko slavlje

Od 18 do 19 sati slavljen je euharistijsko slavlje, na kojem je u propovijedi voditelj

obnove na poseban način progovorio o nekim vidovima Antićeve svetosti i duhovnosti, koja se očitovala u neumornom poniznom služenju klericima, svećenicima, redovnicima, redovnicama i svoj braći i sestrama koji su dolazili na duhovnu okrepnu k njemu. Sažeto rečeno, voditelj je naglasio kako je fra Antino djelovanje, točnije služenje braći klericima, svećenicima, redovnicima, redovnicima i braći i sestrama u svijetu bilo temeljeno na središnjoj misli njegova već prije spominjanog spisa *Bože moj i sve moje*, koja glasi: *Isus me mora imati svega, i to on sam*. Tom rečenicom fra Ante pokazuje da pripada samo Bogu, jer Bog od njega to traži. Takav fra Antin stav, naglasio je propovjednik, imao je za posljedicu to da je fra Ante bio neumoran u ispovijedanju, u savjetovanju, u duhovnom vodstvu, u tješenju i u pronalaženju načina kako po dobroti onih koji su bili dobrostojeći, pomoći siromašnoj braći i sestrama, posebno obiteljima s puno djece.

Euharistijsko klanjanje

Nakon euharistijskoga slavlja u 19 sati bilo je euharistijsko klanjanje na kojem je voditelj odmah pozvao sve okupljene da puni pouzdanja isplove na pučinu Božje milosti, kako nas to Isus poziva (usp. Lk 5, 4), da mole za sebe, za svoje obitelji i jedni za druge, onako kako je to Pavao sa svojom pratinjom molio za Kološane (usp. Kol 1, 9-14). Pozvao je sve da ne upadnu u napast u koju je bio upao apostol Petar kad je, kao grešan čovjek, od Isusa zatražio da ide dalje od njega (usp. Lk 5, 8). Središnje promišljanje o Euharistiji, koje je voditelj održao, nadahnuto je i napisano na mislima iz Antićevih pisama. Tema klanjanja i naslov promišljanja doslovni je navod je iz Antićeva pisma jednoj redovnici: *Srce je moje u Presvetom oltarskom sakramantu* (AP II/6, 33). Središnje misli promišljanja bile su: Euharistija izvire iz božanske ljubavi Oca i Sina; Euharistijsko otajstvo veliki je dar Božje ljubavi nama ljudima; Isus u Euharistiji traj-

na je hrana naših duša; Euharistija je predokus vječne gozbe ljubavi. Promišljanje je zaključeno sljedećim ulomkom iz jednog Antićeva pisma: »*Isus je vaš cilj i život! Njegova je ljepota nestvorena, njegova ljubav božanska, njegova dobrota vječna! Temelj na kojem ste utemeljeni jest Isus! On je izvor svega dobra što ovdje vidimo ili zamislimo. Da vaš duhovni život bude solidan, u svemu vas ima voditi sveta vjera! U vašim djelima ima vladati svrhunaravna, čista nakana: Sve za Boga, sve za Krista!*« (AP III/35, 12). Klanjanje je završilo blagoslovom s Presvetim.

Nedjeljna župna misa

U nedjelju župnu misu u 10 sati predvodio je voditelj obnove koji je, pošavši od čitanja druge nedjelje došašća, nakon što je ukratko iznio Antićev život za one koji nisu bili na obnovi u subotu, potom progovorio o poticajima Antićeve duhovnosti. Voditelj je naglasio da je život s Bogom i u Božjoj nazočnosti ispunjavao čitav njegov dan svaki dan i da je prožet time, kad god je mogao, odlazio u kapelu na duboki poklon Presvetom. Već u vrijeme njegova novicijata njegovi pohodi Svetootajstvu bivali su česti, a još češći za vrijeme studija filozofije u Zaostrogu i pogotovo za vrijeme studija teologije u Makarskoj, gdje su se udvostručili. Kako svjedoči njegov školski kolega fra Karlo Nola: »*Njegovi posjeti Presvetom sakramenu bili su češći nego nas drugih, zahvale poslije svete pričesti dulje negoli naše*« (»Izvanprocesualna svjedočanstva«, str. 102, Arhiv Vicepostulature).

To je poruka i izazov za sve nas koji živimo u vrijeme brzih promjena, brzog ritma života i superbrze povezanosti s drugima. Kako znamo, sve to pogoduje površnosti i rastresenosti u osobnom i obiteljskom životu, u radu i u međusobnim odnosima. Sve se to ostvaruje brzo i naizgled lako, ali nažalost ostaje površno. Ljudi, pa tako i mi često moramo obavljati hitne poslove, kako one važne tako i one sporedne, i to nam oduzima

najviše vremena. Zapitajmo se nađemo li u toj utrci s vremenom ponajprije radi zarade, ovdje u vrijeme turističke sezone, vremena za molitvu, za razgovor s Bogom, za kratak susret s euharistijskim Isusom? Trajna i stvarna je opasnost da svu snagu i vrijeme potrošimo u hitne i sporedne stvari i tako propustimo ono najvažnije, ono bitno. Život i služenje fra Ante Antića za nas je velik izazov koji nas potiče da Bogu dadnemo prvo mjesto u našem životu, pa će naš život imati daleko dublji smisao. Neka vas zagonvor časnoga služe Božjega oca fra Ante Antića prati, čuva i štiti u vašem osobnom, obiteljskom, društvenom i poslovnom životu, zaključio je propovjednik.

Rabljanin

Piše: Ružica Kaštelan

UZ DUHOVNU OBNOVU U BANJOLU: Moj život je u Tvojim rukama

Današnja psihologija nas pokušava naučiti prihvaćanju neizbjegnoga. Ali puko prihvaćanje često graniči s prepustanjem sudbini. Borba nam se može činiti besmislenom onda kada više nismo kadri barem nešto učiniti s danim nam stanjem. Ako mislimo da je sudbina ili slučaj prouzročio to stanje i kako je sve to bescilno i besmisленo, preostaje nam samo rezignacija. To je za čovjeka jedina mogućnost ako ne poznaje Stvoritelja puna ljubavi koji u konačnici sve drži u svojoj ruci.

No zato imamo primjere svetaca, blaženika, slugu Božjih... koji su i svjedoci vjere, koji su i revolucionari vjere. I Isus je bio revolucionar. Borio se za obnovu, ne onu izvanjsku nego nutarnju. Jer jedino ta mijenja čovjeka, oplemenjuje njegovo srce, ispunja njegovo biće istinskim smisлом i srećom. Jedino takva obnova koja se bori protiv sebičnosti u sebi, koja se temelji na ljubavi, jamči mir i ljepše sutra čovječanstvu.

Takve svjedoke susrećemo i danas u liku dobrog oca fra Ante Antića, kojeg je predstavio dr. fra Josip Šimić, vicepostulator kauze za proglašenje blaženim, njegova lika i djela, povodom prve subote u mjesecu, u Banjolu, u crkvi sv. Lucije. Časni sluga Božji fra Ante Antić, franjevac, rođen je 1893. u mjestu Šepurine na otoku Prvić kao šesto od desetero djece od oca Tome i majke Tade r. Vlahov. Nakon krštenja roditelji su se s Antonom vratili u Zaton kod Šibenika. Kao ministrant i odličan učenik, nakon šestog razreda osnovne škole odlazi god. 1905. u Franjevačko sjemenište u Sinju, gdje postaje odličan gimnazijalac u vladanju, postojanosti, urednosti te pobožan uzor svima. Završava studij filozofije i teologije, te prima svećenički red 1917. u crkvi sv. Lovre u Šibeniku. Dodijeljena mu se služba magistra (odgojitelja) klerika u Makarskoj, te u Zagrebu. Umro je

1965. u samostanu Gospe Lurdske u Zagrebu, gdje vrši i službu isповједnika i duhovnog vođe. Za Antićeve proglašenje blaženim završene su obje kauze: o životu, krepostima i glasu svetosti 1995. i o vjerojatnom Božjem čudu po njegovu zagovoru 2000. godine na nadbiskupijskom procesu u Zagrebu.

Kardinal Franjo Kuharić o fra Anti Antiću piše: »*Otac Antić, tako su ga oslovljavali, čovjek je duboke vjere, vjernik križa i Euharistije, uvijek u Marijinu društvu. On se svega odriče da bi onda cijenio svaki, pa i najmanji, dar i da bi se trudio trajno darivati. Sav darovan Bogu, ne veže se ni uz koju osobu – zato da bi mogao biti svima sve – a opet s toliko pažnje prema svakoj osobi kao da mu je ona jedina briga. U svojoj dubokoj ukorijenjenosti u Boga i u ljudsku svakodnevnicu otac Ante Antić tipičan je predstavnik onih najboljih franjevaca na našim prostorima i u našoj povijesti koji su, zaljubljeni u Krista i Crkvu, založeni za čovjekovo otkupljenje, davali svjedočanstvo kako hijerarhijsko svećeništvo nije posredništvo koje otuduje, nego služenje koje povezuje čovjeka i narod s Bogom. Našem sekulariziranim dobu osobito su potrebni sveci koji su urođeni u svakodnevnicu života ljudi, da bi u njoj bili pomoći braći i svjedoci da je moguće snagom Duha živjeti zahtjevnost Evandelja.«*

Velečasni Marin Hendrik, župnik župe sv. Lucije u Banjolu, na župnoj nedjeljnoj misi u 10 sati zahvalio je dr. fra Josipu Šimiću, mladima župe Banjol i Rab i svima koji su sudjelovali u promociji Božje slave. Čovjek je željan iskrenosti, istine, dosljednosti. I eto zašto ga privlači i danas svetost, dosljedno svjedočenje, življeno u konkretnom životu. On traži svjetlo i smisao svoga življenja. A takvi svjedoci potiču nas i pomažu nam ostvariti istinsku obnovu u sebi i oko sebe.

ANTIĆEVA KORIZMENA NEDJELJA U ŽUPI KRISTA KRALJA

U župi Krista Kralja u zagrebačkoj četvrti Trnje održana je na treću nedjelju korizme, 15. ožujka 2020., Antićeva korizmena nedjelja. Euharistijska slavlja u 9.30 i 11.00 sati predvodio je i propovijedao vicepostulator kauze za proglašenje blaženim časnoga sluge Božjega o. fra Ante Antića fra Josip Šimić, kojeg je pozvao domaći župnik vlč. Ivan Filipčić. Zbog pandemije koronavirusa crkva nije bila ispunjena.

Na početku euharistijskoga slavlja predvoditelj slavlja fra Josip Šimić kratko je predstavio osobu i djelovanje Časnoga sluge Božjega. U propovijedi je propovjednik pošao od razgovora Isusa i Samarijanke na Jakovljevu zdencu iz nedjeljnog evanđelja. Propovjednik je istaknuo kako Isus dobro poznaće nastojanje čovjeka da bude shvaćen i prihvacić u svojoj žudnji za vječnim živo-

tom. Ta se težnja nalazi u čovjeku otkako se čovjek pojavio na ovom svijetu. U razgovoru sa Samarijankom Isus je pošao upravo od te činjenice kad joj se objavio kao izvor žive vode koja čini da čovjek nakon što je se napije više ne trpi žed. Isus je uspio ženu dovesti do samospoznaje o njezinoj duhovnoj i moralnoj krizi. Žena je Isusu povjerovala i zaključila da je on Mesija koji ima doći. Odmah nakon toga pošla je u svoj grad posvjedočiti sugrađanima koga je susrela na zdencu.

Pošavši od obraćenja žene Samarijanke, propovjednik je naglasio da je časni sluga Božji fra Ante, shvativši da Isus želi da i mi povjerujemo, nastojao u odgoju mlađih frata, u isповijedima i u duhovnom vodstvu sve ljude potaknuti da se otvore Isusu i da, shvaćajući njegov poziv svojim životom,

svjedoče braći i sestrama koga su u duhu susreli. Posebno je poticao one kojim je pisao pisma. Posebno kada je ta pisma pisao u korizmi naglašavajući da je korizma sveto i spasonosno vrijeme za obraćenje i posvećenje. To je savjetovao bogoslovima, svećenicima, redovnicima i redovnicama. Posebnu je duhovnu skrb pokazivao prema učiteljicama za koje je organizirao duhovne vježbe i duhovne obnove.

Neumorno isповijedajući u ispovjetaonici, svjedočio je brojnim obraćenjima. Nasljeđujući Isusov primjer, Časni sluga Božji shvaćao je da mnogim ljudima uz duhovno hranu treba pomoći i u materijalnom smislu, ponajprije nahraniti ih kruhom, kako bi onda lakše mogli piti iz zdenca milosti Božje. Zato je nastojao potaknuti one koji su materijalno dobro stajali i poticati ih da pomognu onima koji su u bijedi: siromašnim mladim obiteljima s brojnom djecom, siromašnim studentima, siromašnim bolesnicima...

Mnogi štovatelji Časnoga služe Božjega, svjesni da im on može pomoći svojim zagovorom, obraćaju mu se u svojim potrebama. Tako mu se mnogi bolesnici zavjetuju i mole za ozdravljenje. Mole mu se i oni koji dvoje u izboru životnoga zvanja, točnije koji dvoje da li su pozvani na život u svijetu ili na život u svećeničkom, odnosno redovničkom zvanju. Studenti mu se mole za uspješno polaganje ispita. Oni koji traže posao, mole mu se da im od Boga izmoli trajno zaposlenje. Sve je više i onih koji traže kršćanskog zaručnika ili zaručnicu, koji se obraćaju Časnome služi Božjem za postizanje te milosti.

Na kraju euharistijskoga slavlja propovjednik je kratko protumačio tijek kauze za dokazivanje svetosti, odnosno junačkog stupnja kreposti Časnoga služe Božjega. Propovjednik je pozvao sve da se mole za čudo po zagovoru fra Ante Antića.

Sudionik

I.M.J.F.!

Hvaljen Isus!

Makarska, 3. VII. 1945.

Mir, pouzdanje i sveta ljubav Božanskog Srca neka u Vama uvijek trijumfira i napreduje!

Kako je dobar naš Gospodin! Kako je milosrdan! Koliko strpljiv s nama! Nije nas odbacio, već čeka, čeka kao onaj koji ljubi i koji traži, da bude ljubljen. Kad ćemo mu zahvaliti za sve što nam učini Gospodin? On traži nešto više nego: hvala. On hoće nas [...] On hoće sve. Koliko smo bijedni i slijepi! Isus i samo Isus naše je sve i ništa drugo. On hoće i on nam se daje, da vidimo, da okusimo kako je sladak Gospodin Moramo sve uložiti, da sa sebe zbacimo i otresemo sve što smeta, dok Isus ne postane, ne bude sve naše.

Sada s pomoću Božjom u Vašu dušu. Smatram, da je sveta volja Božja i zato Vam i pišem. Želio sam već prošlog mjeseca, ali sam bio zapriječen i čekao sam slobodnije vrijeme. Neka sve bude na veću slavu Božju, a za posvećenje Vaše duše. Pustite se sva u presvetu volju Božju, u njegovo Božansko Srce i sve Mu dajte. Ništa za se, ništa za svijet, ništa za svoje, već sva Božja, sva Kristova, Marijina i sv. Crkve. Velikodušno odgovarajte na svaku milost i nemojte se nikada oglušiti Božjem glasu, pozivu. Uvijek vjerni svom pozivu. Bog će sve najljepše izvesti samo ustrajte na započetom putu. Strogo Vam zabranjujem misliti na prošlost, na sve što Vas smeta i zbumjuje, čini potištenom. Više mislite na ljubav Božanskog Srca i kako ćete savršeno odgovoriti zaboravljenoj, prezrenoj, nepoznavanoj Ljubavi.

[AP III/5, 1a]

Nastavak na str. 48

Fra Ante Antić

Piše: dr. fra Vicko Kapitanović

ODGOJNA METODA

Iz Antićevih odgojnih postupaka i iz njegovih pisama moguće je donekle otkriti i neka njegova shvaćanja o odgoju i načela kojima se vodio. Teže je međutim sveukupne činjenice povezati u sustav jer se najveći dio Antićeva dopisivanja dok je bio magistar svodi uglavnom na uredske poslove kao što su izvještaji o studentima i dopisi o ređenju. Iz mnoštva sačuvanih pisama i zapisa ipak se može sastaviti mozaik koji odaje Antićeve nazore i nastojanja u odgoju.

Osnove odgoja

U odgojnu službu Antić je stupio bez posebnog odgojnog obrazovanja. Naravno je prema tomu pretpostaviti da je neka načela koja je upotrebljavao i odgoju prvenstveno preuzeo od svojih odgojitelja. Čini se da se u Antićevoj ljubavi prema mladeži, poticaju na ljubav prema euharistiji i prema Blaženoj Djevici Mariji može prepoznati odgojni kontinuitet bogoljubnog Antićeva odgojitelja fra Petra Bačića. Neke postavke vjerojatno je preuzeo i od svog magistra i kasnije sudruga u odgoju fra Petra Grabića od kojeg je, kako je već spomenuto, tražio savjete. Većinu saznanja stekao je tijekom vremena, proučavajući rasprave o odgoju i duhovnosti. Proveravajući ta saznanja vlastitim iskustvom stvarao je sam i usavršavao svoju odgojnu metodu.

U jednoj maloj nedatiranoj bilježnici nalazi se nekoliko odgojnih načela koja se odnose na odgojitelje i odgajanike, a Antić ih je pribilježio od autora koje je čitao, a može se reći da ih je više-manje i usvojio u svom odgojnem postupku. Prema tim načelima glavni cilj odgoja u klerikatu trebao bi biti

odgoj za pobožnost, za učenje i stegu. Sukladno shvaćanju da odgoj počinje od odgojitelja, voditelja odgojnog zavoda trebale bi resiti vrline: učenost, znanje, bogoljubnost, duh molitve i žrtve, a sa suradnicima u odgoju trebale bi ga povezivati ljubav, poštovanje i zajedničko zanimanje za odgajanke. Odgoj, prema tim načelima, započinje tek onda kada odgajanik počne slobodno sudjelovati u vlastitom odgoju. Odgajatelj zapravo samo potiče odgajanika na nutarnje djelovanje i svaki je odgojni postupak koji prelazi tu granicu bezuspješan, dapače i štetan jer uništava ljudsku osobnost.

U jednom predavanju nastalom oko 1935. godine i vjerojatno održanom odgojiteljima provincije Presvetog Otkupitelja Antić kao uvjet dobrog odgoja ističe prije svega poznavanje odgajanika, a potom ljubav prema odgajaniku pred kojom »*pada svaka ljudska snaga*«. Koliko u odgoju ima ljubavi, toliko će biti uspjeha, držao je Antić. Ali da ljubav ne bi skrenula stranputicom, odgojitelj treba

tražiti prosvjetljenje u molitvi i njezinim ključem otvarati božansko Srce kako bi sam odgojitelj postao kanal preko kojega će Božja milost teći prema odgajaniku.

Uzveši u obzir da su njegovi klerici dolazili iz naroda i vraćali se narodu, ponajviše kao duhovni pastiri, preporučivao je da u obrazovanju treba posvetiti svu moguću pozornost pastoralnoj znanosti, crkvenom govorništvu i nastojanju da se klerici zaljube u crkveni život. Da bi se to postiglo, zastupao je da kod odgajanika prije svega treba odgajati vjeru, kao temelj na kojem se može graditi duhovni život. Jedino vjera može zagrijati čovjeka za velike pothvate i upraviti mu pogled prema nebu kad ga snađe teret križa na životnom putu.

Postavivši temelj, Antić je potom, u dalnjem odgoju, tražio od odgajanika da vjerno, postojano i s ljubavlju vrši vlastite dužnosti, držeći da su dužnosti stube po kojima se mlađi čovjek, redovnik, penje prema savršenosti, i škola u kojoj se duhovno vježba i izgrađuje. Svest o ispunjenoj dužnosti i dosljedno o ispunjenom vlastitom poslanju, u skladu s vlastitim obećanjima danim Bogu po redovničkom zavjetovanju, bila su prema njegovu mišljenju »najbolja utjeha u životu i najsigurnije jamstvo dobre smrti«. Odatle je proistekla posebna Antićevo pažnja prema vršenju dnevnog reda, a vjerojatno i njegov utjecaj na davanje važnosti dnevnom redu u ostalim odgojnim zavodima u provinciji Presvetog Otkupitelja.

Uz svijest o izvršavanju dužnosti posebnu je važnost polagao na shvaćanje žrtve, samozataje i prijegora, ne mogavši pojmiti da se može biti uzoran svećenik-redovnik bez tih kreposti. Jer žrtvom je svijet spašen, otkupljen. Po uzoru na Krista koji je sama sebe ponizio do smrti, samozatajom i samoprijevorom čovjek se odgaja i uzdiže nad sama sebe i svoje slabe sklonosti i svladava poteškoće na putu svoga usavršavanja.

O tom nastojanju da studenti proniknu u otajstvo Kristove muke i njegova uskrsnuća, dirljivo svjedoči pismo koje su Antiću za Uskrs 1936. uputili bogoslovi s Poljuda u kojem pišu: »... jer ste upravo *Vi s neizrecivom pozrtvovnošću i ljubavlju ulijevali u naša srca ta Otajstva nastojeći da prema njima formirate izgrađivanje naših ličnosti. Sav Vaš rad bio je pod perspektivom Otajstava koja sada duhom proživljavamo: da upoznamo pravu veličinu i vrijednost čovjeka prema neprocjenjivoj Muci Kristovoj, da postavimo formiranje naših ličnosti na temelje samo odricanja, pregaranja i žrtve i da što većma uzljubimo nepresušivi izvor na kojem ćemo crpsti jakost i ustajnost na Kalvariji našega života« (klerici Provincije sv. Jeronima Antiću, Uskrsna čestitka, Uredovni spisi klerikata (1936.), Arhiv Vicepostulature, izvornik).*

Put kojim će klerici moći trajno dolaziti na to neiscrpljivo vrelo duhovnosti na kojem će se duhovno osvježivati i crpsti snagu Antić je video u molitvi i razmišljanju, pa je zbog toga nastojao što bolje uputiti klerike u način razmišljanja, čemu je trebala pridonositi tišina i sabranost u odgojnem zavodu. Uvjeren da uspjeh u odgoju »ovisi o milosti i blagoslovu s neba«, on je nastojanje odgojitelja oko odgajanika promatrao samo kao vanjski rad.

»Bitno i nutarnje je uzgajanje jednog svećenika-redovnika posao Božji. Klerici se uzgajaju za oltar a s oltara polaze u narod: k bolesniku, u ispovjedaonicu, na propovjedaonicu i u školu ili društvo. Sva snaga posvećenja i spasenja našeg dolazi od Žrtve oltara. Tajna svega djelovanja i uspjeha

*redovničko-svećeničkog života stoji u jedinstvu s Božanskim učiteljem, koji se žrtvuje u sv. misi. Naše klerike moramo upućivati neprestano k Isusu u presv. Sakramentu oltara. Jedinstvo s Njim izvor je sve snage, moći i jakosti njihove. Štogađ sadimo u njihove duše, sve što sijemo u njihova srca treba da Presv. euharistija oplodi, ojača i dovede do punine savršenosti. Ne možemo pojmiti klerika, koji se posvećuje službi Bož[anskog] Spasitelja, uzgaja za oltar bez posebne ljubavi k Presvetoj euharistiji i Žrtvi oltara» (Antićevi spisi, *Uzgoj u našim klerikatima obzirom na mesta i druge okolnosti* [č 7 61], Arhiv Vicepostulature).*

Iz takvog shvaćanja poticalo je Antićovo preporučivanje svagdanje pričesti, pohađanja Presvetog sakramenta, sabranog sudjelovanja u bogoslužju, obavljanja razmatranja i promicanja pobožnosti prema muci Kristovoj, Križnom putu i prema Blaženoj Djevici Mariji »u čijoj su ruci sve milosti«. No iz toga su slijedili i neki praktični postupci pa bi na šetnji znao poticati studente da uberu cvijeće da bi se s njim okitio oltar ili zbornica.

Svjestan da mladić odgajan u skupini zapada u teško iskušenje kada se sam nađe u sredini drukčijeg shvaćanja, Antić je preporučivao osobni odgoj prikladan pojedincu nastojeći u nj unijeti zaljubljenost u knjigu i smisao za rad.

Ta su načela očito djelovala na Antića da kod odgajanika pokuša prije svega odgajati svijest odgovornosti izbjegavajući bilo kakvo nametanje vlastitih pogleda ili prisilu. Izgradivanje ljudske osobnosti na tim načelima čini se da je resilo čitavu Antićevu odgojnju djelatnost. Svojim pobudama, opomenama i savjetima nastojao se približiti studentima

koje je duhovno vodio držeći da je to za njih najkorisnije.

Mogli bismo pretpostaviti da je, zbog olakšanja u praćenju odgajanika, preporuke koje je dao Bernardinu Bebiću, da o svakom odgajaniku vodi precizni dnevnik, posebno o onima za koje sumnja da imaju pravo zvanje, i sam provodio u djelo. Ukoliko je to zaista činio, onda je temeljito proveo u djelo i prijedlog koji je sam kasnije iznio Petrovu da takve podatke nakon završenog odgoja treba uništiti, jer se od tih podataka zaista nije ništa sačuvalo.

Odgajanici su veliki dijelom hvalili Antićev način odgoja. Držali su da su pod Antićevim vodstvom »dobili puno u pogledu duhovnog života«. Na njegov su odgoj gledali, uglavnom, kao na blagi način postupanja i nagovaranja. Nisu ipak svi klerici bili u potpunosti zadovoljni takvim načinom odgoja. Neki su ga i kritizirali. Tako je klerik Provincije sv. Jeronima Bonefačić kritizirao Antićev odgoj »u pogledu morifikacije«, no ne znamo o tome pojedinosti da bismo ih mogli rasudititi. Zamjerao mu je i neprestano »nutkanje« na neke pobožnosti kao poklon Presvetom oltarskom sakramantu. To je doživljavao kao narivavanje na silu. A fra Silvestar Prša zamjerao mu je da nije bio dovoljno energičan kada se radilo o ostalim odgojiteljima.

Piše: Matej Kuhar

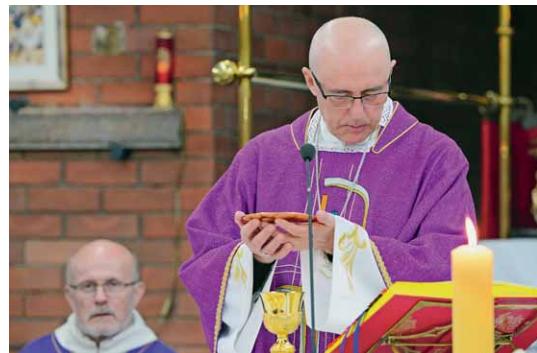
U ZAGREBU OD 1946.

Jedna isповjetaonica u sjeni kripte, kad se uđe na lijevoj strani, bila je dogotovljena i spremna za onoga koji će svako ljudsko srce čekati s najvećom evanđeoskom ljubavlju. Dakle, fra Ante Antić mogao je i fizički i moralno već početkom 1946. napustiti bombardiranu Makarsku i uputiti se ravno u Zagreb, gdje je bilo posla za obraćanje grešnika, ali poseban način za svece koji će činiti i tjelesna djela pokore. No, poslije Drugog svjetskog rata tko nije od Hrvata šutio, pa makar on bio i svetac, brzo bi otisao u zatvor ili u jamu. Nije bila dopuštena nikakva pa ni najsitnija konkurencija glasa pred komunističkim režimskim »trubama«, a opasno je bilo i tiho živjeti, pa polako kao svetac ispujdati. Istina, fra Ante je samo jedva šaptao, a riječi su mu bile tako savršene i bezazlene da se na njih mogao samo đavao ljutiti.

Ono što je o. Ante počeo 1946. u isповjetaonici bilo je za žrtvu da se postigne obraćenje grešnika, ozdravljenje bolesnih i utjeha žalosnima, tj. sve u prilog Boga i Njegova kraljevstva u nama (usp. Lk 17,21).

Veoma je i dobro fra Ante znao da je kraljevstvo Božje također i izvan nas, ali i o tome je malo govorio, tek se samo čulo da nešto fra Ante o njemu natihko i dugo šapuće, jer oni koji su dolazili u isповjetaonicu k njemu bili su vjerni tome Božjem kraljevstvu koje se je snažno i herojski borilo i obranilo vjeru, Crkvu i narod. To su bile - doista - one prve teške godine nakon rata, a herojska borba trajala je dugo, pa i još traje.

Fra Ante će se svakoga dana po isповjetaonici staviti između nebeskog i vječnog Oca te grešnoga i paloga čovjeka, da daje zadovoljštinu za grijeha svijeta, da se spase grešnici koji će se iz dana u dan i sve do

njegove smrti okupljati oko njegove isповjetaonice. A doista, svi fra Antini penitenti, kao praktični katolici koji su željeli živjeti život po vjeri, znali su da po obraćenju i sakramantu pokore živi i Crkva i narod Božji i domovina.

Svoje puno djelovanje u Zagrebu fra Ante je uistinu započeo krajem rujna 1946. Ipak, moglo bi se točno reći da ga počeo kao svoj pastoral nakon objavljivanja onog poznatog Pastirskog pisma zagrebačkog nadbiskupa, kardinala bl. Alojzija, u kojem se prosvjeduje protiv velikih nepravdi, zabluda i progona Crkve i naroda što ih je sustavno počeo provoditi novi jugokomunistički režim već krajem Drugoga svjetskog rata.

Novi režim je iskoristio *Pastirsko pismo* kao izazov i propagandu da se u novoj državi Jugoslaviji stvori što veća sotonska mržnja i propaganda protiv Crkve općenito, a posebno protiv njezina najvišeg i najkvalificiranijeg predstavnika - zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca kao i ostalih biskupa koji se neće dati zavesti od komunističke ideologije.

Neustrašivom i bogoljubnom zagrebačkom nadbiskupu dana je godina dana »da se popravi« za zlo koje je »počinio« protiv

naroda, države i vlasti. Blaženi Alojzije je mogao »popraviti i ispraviti« svoj stav s pobijanjem stavova iznesenih u Pastirskom pismu, potpisanim od svih hrvatskih biskupa, ali sigurno je to pismo od njega bilo inspirirano i nadahnuto. Da je on to pismo opovrgao, bilo bi mu oprošteno s nekom malom početnom kaznom ili kakvom sitnom pokorom. Pismo biskupa bi se shvatilo kao »nestašna pogreška« uz izraženu želju da se više nikada ne ponovi. Naravno, nadbiskup to nije mogao opozvati, jer bi takvim činom postao izdajica Crkve, braće biskupa, svećenika i cijelog naroda, a time bi se zapleo u komunističku mrežu.

Blaženi Alojzije također je mogao svoje pismo »popraviti« podnoseći kukavičku ostavku na zagrebačkoj nadbiskupskoj katedri i povlačeći se ili u samostan ili u Rim, pa bi Crkva i narod Hrvata ostali bez svoga dobrog pastira i vođe i tako bi svi Hrvati potpali pod nemili utjecaj komunističkog režima. To nije mogao učiniti neustrašivi junački pastir zagrebačke Crkve. Kako nikada nije došlo do opozivanja *Pastirskog pisma*, jer se Stepinac nije dao saviti pred vlastima komunizma, stoga se režimu prohtjelo da na bučan način vodi »sudski proces« protiv zagrebačkog nadbiskupa kao protiv ratnog zločinca.

Ali, da bi se moglo nadbiskupu suditi kao zločincu, trebalo je pronaći njegove zločine. Budući da zločina nije bilo, onda ih je trebalo izmisliti, a na tom su polju komunisti bili pravi majstori. Ipak, onim izmišljenim zločinima protiv nadbiskupa i metropolita Stepinca, po kojem ga je trebalo optužiti i izvesti pred komunistički nepravedni sud, trebala je i u narodu Hrvata biti izmišljena silna propaganda, i to u svim crvenim tonovima služeći se svim sredstvima propagande laži. Sve se to činilo kroz cijelu godinu: na tisuće i tisuće »narodnih zborova«, preko dnevnog tiska, sa zidnim plakatima, na javnim događanjima i s orkestriranim bombardiranjem putem propagande preko radija. Poznato je i da su se skupljali potpisi sa zahtjevom da se nadbiskup Stepinac osudi na smrt kao »narodni neprijatelj«.

Dvadeset drugoga rujna 1946. navršavala se prva obljetnica objave nadbiskupova *Pastirskog pisma*. Dakle, prošlo je vrijeme od godine dana kada je Stepincu istekao datum da se pokaje! Budući da se nije »pokajao i obratio«, jugoslavenska vlada poduzela je najžalosniji proces, kako ga je nazvao papa Pio XII.

Nadbiskup je osuđen na 16 godina zatvora. kaznu je počeo izdržavati u zatvoru u Lepoglavi. Prve je godine proveo u tome poznatom logoru, a potom druge, kao zatčenik, u rodnom Krašiću gdje je zbog različitih muka i tortura a i težeg oboljenja trpio više nego u zatvoru. Ipak, mučenička smrt ga je 10. veljače 1960. potpuno oslobođila. Njegove posljednje riječi, koje je kao kardinal Crkve pet puta prije smrti izrekao, bile su: *Deo gratias - Bogu hvala*.

U najkraćim crtama rečeno, to bijaše kardinalova zahvala za veliku ljubav prema Bogu, Crkvi i svome narodu, kao i za sve one gorke muke, trpljenja, progonstva i zatvore Crkve i cijelog naroda od one 1946. pa do njegove smrti 1960.

Upravo u vrijeme duhovne tame, tj. blaženikova судења, osude i zatvora u tišini kripte Majke Božje Lurdske u Zvonimirovoj ulici počela je sve više sjati svjetiljka karizmatskog ispovjednika i duhovnog vode oca fra Ante Antića, koju ondašnji vlastodršci nisu uspjeli shvatiti kao »tihu, upornu i trajnu ideološku opasnost«.

Piše dr. fra Vicko Kapitanović

DUHOVNA SKRB ZA OBITELJI

Vodeći duhovno pojedince, Antić je često pokušavao proširiti svoje vodstvo na ostale članove tjelesne ili redovničke obitelji onih koje je duhovno vodio. To se očituje iz njegovih pisama u kojima se zanima čak i za različite godove tih članova, kako bi im se mogao javiti da i oni osjete »da na njih misle djeca Božja kod svoga Oca nebeskoga« (Antić, A. Kujundžić, Zagreb 16. kolovoza 1954., AP II/19, 44: »Ako imate kakav god u životu gospode majke npr. imendan, rođendan, izvolite označiti i tada ćemo se sjetiti njih, da i oni osjete da na njih misle i djeca Božja kod svoga oca nebeskoga«). Takav stav pridonijet će očito da se u Antićevu vodstvo više puta uključuju osobe iz iste obitelji, braća, sestre, muž i žena ili čitava obitelj.

O svetosti kršćanske obitelji za Antića nije moglo biti sumnje jer je obitelj po Božjoj volji predodređena za održanje ljudskog naraštaja, a u obitelji se rodio i živio i sam Božji sin. Vrijednost pojedinog staleža u Crkvi Antić gleda isključivo u odgovoru na Božji poziv. Bog, gospodar života, određuje svakomu svoj put i zvanje i čovjek je dužan slijediti pravac koji mu je Bog zacrtao. Kao što netko na Božji poziv izabire djevičanstvo, drugome ostaje dužnost odgovoriti na Božji poziv i stupiti u bračnu zajednicu. Mladići i djevojka koji se odlučuju u ženidbeni stalež iz ljubavi prema Bogu, Antić će čak reći »iz posluha«, ispunjavaju volju Božju i njega proslavljuju, a njihova međusobna ljubav uključuje se u veliku božansku ljubav.

Bračni život je za Antića način slavljenja Boga i služi za posvećenje supruga, njihova potomstva i na dobro Crkve i naroda. Osobe stupanjem u brak ne gube djevičanstvo već

ga kao ures donose pred Božji oltar i u sakramentu ženidbe zamjenjuju ga bračnim vezom kako bi ispunili volju Božju i bračnim životom proslavile Boga.

Kao polazište za svoju duhovnu teologiju braka Antić uzima primjer starozavjetnih supruga Tobije i Sare (usp. Tob 3, 16-18) dopunjavajući potom i razrađujući svoju duhovnu teologiju na evandeoskim načelima. Od bračnih drugova je tražio da budu obazrivi, uslužni i strpljivi. Zahtijevao je da supruge budu podložne i poslušne muževima. Držao je naime da takva podložnost može istjerati iz njihovih srdaca svaku samovolju i samodopadnost, a da ih Duh Sveti na taj način ispunjava svojom milošću i krepostima. Savjetovao je srdačnost, spremnost na uslugu da bi se osigurala bračna harmonija i dobro obitelji, znajući da se tim »stiće međusobna ljubav i zadovoljstvo« (Antić, K. Jukić, bez datuma, AP III/13, 45).

Duhovni vez

Između Antića i osoba koje je duhovno vodio stvarala se neka naročito duhovna povezanost. Prvi stupanj te povezanosti doživljavao je Antić kao osjećaj dužnosti. No u svom duhovnom vodstvu on nije ostajao samo na dužnosti i odnosu vođe i vođenoga. Iz njegovih pisama nije teško osjetiti da se u pojedinim pismima osjeća duhovna bliskost. Ta je bliskost izvirala iz Antićeve osobe i iz njegova načina duhovnog vodstva, ali je ovisila vrlo mnogo i o osobinama onih koje je duhovno vodio. Duhovna navezanost na Antića kao duhovnog oca bila je osjećajnija kod osoba koje su osjećajnije doživljavale pobožnost. To se zapažalo već u Antiće-

vu magistarskom radu, a i kod nekih osoba koje je kasnije duhovno vodio.

Taj osjećaj s vremenom je mogao prerasti u poseban vez duhovnog oca i duhovnog djeteta. Antić ga je ponekad podržavao pismenim, a vjerojatno i usmenim izjavama da dotičnu osobu nije zaboravio, da svaki dan s njom uzlazi na Kalvariju, da je ona u njegovu svećeništvu, u njegovoj žrtvi, u njegovoj patnji, da je on uza nju s hostijom i kaležom svako jutro, da moli nad cijelim njezinim bićem posvećujući ga Isusu. Bilo je naravno da većina tih osoba prihvati Antićevu duhovnu vodstvo kad su znali da se on s njima iskreno raduje, klanja Bogu i zahvaljuje mu. Mnogima od njih nije ni padalo na pamet da bi se oteli vodstvu Božjeg čovjeka koji ih je nazivao »kćeri moja« ili »sinko«, obećavajući za njih moliti, trpjeti i sjedinjavati se s Gospodinom za njihovu svetost.

Duhovnu je djecu u molitvi doživljjavao blisko. Dolazili su mu pred oči dok je molio, a molio jeugo i u molitvi za druge bio velikodušan.

Od svojih duhovnih kćeri Antić je čak tražio da mu napišu odluke svojih duhovnih vježba kako bi ih mogao držati u brevijaru i podržati svojim molitvama. Čini se da su mu penitenti katkada pisali i u kapeli, dok su možda čekali na red za ispovijed. A i on je, barem ponekad, u kapeli čitao njihova pisma predajući ih na taj način Gospodinu, a kada bi mu se srce razdragalo, izmolio bi i *Tebe Boga hvalimo*.

Već je i sama Antićeva prisutnost poticala osobe na sabranost. Iznenadjuće je da su neke osobe, što ih je Antić duhovno vodio, i kad su bile daleko od njega, osjećale njegovu prisutnost. Antićev nekadašnji student fra Nikola Gabrić zabilježio je u svom dnevniku da su mu, nakon što je zareden za svećenika i otišao iz Makarske, iskrasavale pred očima slike u kojima je »video« magistra sabrana i pobožna, kao što ga je video u koru za vrijeme boravka u Makarskoj, ili da mu daje poljubac kao što je učinio na rastanku kad je odlazio iz klerikata. Anka Zidarić je na sva-

kom mjestu osjećala njegovu prisutnost, a to su ponekad doživljavale i druge osobe.

Antićevu plemenitost ipak su najdublje doživljavale osobe kojim je trebao čvrst duhovni oslonac. A Antić je bio čvrst oslonac pun razumijevanja i »duhovne njezinsti« onima kojima je trebao duhovni otac. Sestra je Slavka imala problema, ogorčenja i nerazumijevanja. Na mjestu koje su joj dodijelili poglavari činilo joj se da troši vrijeme uludo. Osjećala se kao riba bez vode. »*Jednom riječju. Strašno!*« U pokušaju da nadvlada nesnosne stanje i iz njega pronađe izlaz, Antić joj je bio Božji dar, pa je zahvaljivala velikom Bogu što joj dao »*tako dobrog plemenitog oca*« koji se brine za njezin duhovni napredak, i molila se da se prije smrti ispovijedi »*kod dobrog fra Ante*«. Premda je Antić za nju molio i tješio je, život joj se činio »očaj i ništa drugo«. Ipak je smogla snage predati se Božjoj volji, a Antić joj je u tome bio velika potpora. Sestra Dionizija je bila preosjetljiva i skoro skrupulozna. Hvatao ju je strah da je grešna. Ponekad bi od straha problijedjela te se činilo da nema kapi krvi. Plakala je, mučila se i »*bila kao voda o bregove*« od svećenika do

svećenika da joj Bog oprosti. A onda je susrela Antića u kojem je vidjela svećenika koji voli njezinu dušu. Kad je dobila njegovo pismo, zaplakala je od sreće. »... jer ste uviјek milosrdni kao Spasitelj sa svojim učenicima«, napisala mu je u pismu. I Gracijela, koja ga je tek upoznala, kaže da će mu biti do groba zahvalna. No čini se ipak da Antićeve reakcije nisu bile uviјek tako hitre i spašavajuće jer mu je sestra Bogomila pisala po treći put, opominjući ga da sigurno zna »kako je biti ostavljen od svakoga«.

Kad se o Antiću pronio glas kao o isповjedniku koji ponire u dušu, brojne osobe su

počele okruživati njegovu isповjetaonicu. Neke su dolazile i sa zebnjom u srcu, što će im reći vidovnjak, no u njemu se redovito nalazile blagoga duhovnog oca od kojeg su poslije isповijedi odlazile smirene u duši. Obradovana duša prenosila je radosnu vijest drugoj. Tako se i novakinja sestra Anuncijata počela naročito zanimati za Antića, ali joj je teško bilo pitati dopuštenje u učiteljice novakinja sestre Lidiye da mu može pisati. Uskoro se međutim i sama učiteljica novakinja sestra Lidija zaplela u duhovnu mrežu što ju je bacio Antić. A Antić je novakinjama držao pouke o redovničkom životu.

DUHOVNA SKRB ZA SESTRE POHODA MARIJINA

Donosimo dva duhovna nagovora (osmi i deveti), koja je o. Antić održao u samostanu Sestara Pohoda Marijina, Mošćenička 3, HR -10000 Zagreb. Osmi je održao u došašcu 10. prosinca 1955. na dan polaganja vječnih zavjeta, a deveti 29. prosinca 1955. Tekst su zabilježile i na strojopis prepisale same sestre, a za tisak ga uredio o. vicepostulator dr. fra Josip Šimić.

Nagovor br. 8, održan 10. prosinca 1955.

Drage moje sestre!

Uvod

Od svega srca zahvaljujem dragom Bogu na velikoj milosti koju vam je udijelio danas. Ujedno i vama, moje sestre, čestitam od svega srca na postignutoj sreći koja vam je danas pala u dio. Čestitam također i časnoj Majci što je eto konačno mogla priupustiti vas na polaganje vječnih zavjeta. Ja sam mnogo molio za vas da vam Isus dade milost da mu ostanete vjerne do konca vašeg života.

Vječni zavjeti odluka trajnog predanja Bogu - žrtva paljenica Bogu

Drage moje sestre! S polaganjem vaših vječnih zavjeta, pala je eto i posljednja odluka da ćeete zauvijek ostati u sv. Redu. Do danas, sestre moje, mogle ste se kolebiti, mogle ste i sumnjati hoćete li ovdje ostati ili ne, ali sada je eto pala i posljednja odluka, posljednji čin, kako sa vaše strane, tako i sa strane vašeg sv. Reda da ćeete u njemu uvijek ostati. Na današnji dan vi ste postale pravi »holokausti«, žrtve paljenice, koje će kroz cio svoj život gorjeti pred Božjim Veličanstvom. Vi, sestre moje, znate što znači riječ

»žrtva«. Žrtva znači uništenje, nešto što je određeno da se spali, uništi. Kad su u Starom zavjetu npr. odabrali janje za žrtvu, nakon što su ga zaklali, spalili su ga. Ili npr. plodove zemlje koje su odabrali da žrtvuju Gospodinu, spalili su ih. Dakle, žrtva znači uništenje. Eto, tako je Isus i vas odabrao i na današnji dan posve odredio da budete njegove žrtve, dakle odredio vas je za potpuno uništenje.

U vama odsada ne smije biti ništa za vas, ništa za svijet, već sve za Njega! U vašim srcima odsada mora gorjeti samo organj čiste ljubavi Božje. Znate što je Isus rekao u Evandželu: »Organj dođoh baciti na zemlju, pa što hoću nego da se zapali«. Eto, on je bacio organj svoje čiste ljubavi u vaša srca, pa što hoće nego da se zapali. I taj organj njegove ljubavi mora u vašim srcima uništiti, spaliti svaku zemaljsku ljubav, svako naravno nagnuće, i mora ustupiti mjesto Božjoj ljubavi.

Kao učenice Kristove uzmite svoj križ i slijedite ga

Odsada u vašim srcima smije vladati samo ljubav Božja, jer vi ste danas sestre drage, postale njegovo potpuno vlasništvo, njegove žrtve. Isus je također rekao: »*Tko hoće da bude moj učenik, neka se odreče sama sebe, neka uzme križ svoj; i neka ide za mnom.*« Dakle, on vam je dao potpunu slobodu da birate hoćete li poći za njim ili ne. On naglašava: »*Tko hoće!*« Dakle, ne mora tko neće. Vi ste pošle dragovoljno. Dragovoljno ste mu se predale, pa zato nemojte se nikada u životu povući, pa makar samo i mišlju, zaboravite riječ nazad. Ostanete li mu vjerne, vi ćeete već osjetiti svu ljepotu, sav čar redovničkog života. A kako ćeete se odreći same sebe?

Nagovor br. 9. održan 29. prosinca 1955.

Drage moje sestre!

Uvod: Upoznavanje vlastitog duhovnog zvanja

U novicijatu prva i najvažnija stvar jest da čovjek upozna svoje sv. zvanje. I kad ga jednom upozna, mora mu se predati s interesom, ljubavlju i voljom. Kada npr. ljudi idu na sajam, imaju zato neki interes. To je ili kupnja ili prodaja. Ne idu tamo da skrštenih ruku šeću amo-tamo. Oni imaju svoj interes koji ih je tamo doveo. A koji je interes nas doveo u sv. redovnički stalež? Interes koji nas je doveo jest ljubav Božja. Bože moj, ja Te ljubim.

Poziv na duhovni život prima svatko po sakramentu krštenja

Što je to duhovni život? Svaki čovjek primio je na sv. Krštenju od Boga kapital za dušu. To je milost posvećujuća, kreposti i darovi Duha Svetoga! Sada koliko čovjek surađuje s tim milostima i darovima, onoliko je duhovan. Mi ne možemo reći svakome čovjeku da je duhovan, premda smo na sv. krstu dobili svi jednak kapital, tj. milost posvećujuću, kreposti i darove Duha Svetoga. Vidite li npr. jednu sestru kako po naravi radi, po naravi govori, jede, spava, ustaje, jednom riječu, u svemu radi onako kako joj narav diktira: eto naravna sestra, i ne možemo reći da je duhovna. Ali kad vidite obratno, jednu sestru da radi sve »kontra« naravi, da je potiskuje svuda i u svakoj zgodbi, da živi, radi, sve onako kako kažu sv. Pravila, radi sve po volji svojih poglavara, dakle po volji Božjoj, eto to je duhovna sestra. Ona surađuje vjerno s onom glavnicom koju joj je Bog povjerio na sv. Krstu. I tko više surađuje, taj je više duhovan.

Usporedimo vrt. Imate npr. bolju i lošiju zemlju. Ali ako vi onu lošiju bolje obrađujete, više đubrite, bolje okopavate, marljivije zalijavate, donijet će više ploda nego ona što će ona sama po sebi bolja, ali je zapuštenija, tj. ne obrađujete je toliko koliko onu lošiju. Tako je isto i s dušama. Na sv. Krstu smo dobili svi

Eto, sestre drage, On je uzdignut na križ i sve vas je k sebi privukao. Privukao vas je da budete male žrtve njegove ljubavi. Odsada, sestre, morate živjeti samo životom žrtve - žrtvujući svoju narav gdje god vam zato dođe prilika. Morate biti žrtve paljenice njegove ljubavi. Drage sestre, kada polažući sv. zavjete izgovorite formulu zavjeta, svećenik kao Božji zamjenik govori: »A ja ti od strane Božje, ako to budeš držala, obećavam život vječni.« Tako i ja vama sestre kažem: »Ako to sve budete držale što ste danas Bogu obećale, od strane Božje ja vam obećavam život vječni. Amen.«

jednaki kapital, jednake milosti, ali je do nas koliko s njima surađujemo. I koja više surađuje s istom glavnicom, ta je više duhovna.

Živjeti prosvijetljeno i milošću Božjom opsluživati Pravilo reda

Kada je jedna redovnica prosvijetljena? Redovnica je prosvijetljena onda kada ne živi po naravi, po čudi, po svom temperamentu, po svojoj glavi, nego onako kako to Bog, njeni poglavari i sv. Pravila žele i zahtijevaju. A sada, drage sestre, htio bi vam reći kakve ste bile u toku protekle godine! Bile ste ovakve i sve ste imale dobru volju, ali pre malo stalnosti. Saginjale ste stalno, sad gore, sad dolje, padale ste i opet se dizale. I u toj borbi napredovalate ste vrlo malo. Ali zato u novoj godini želim da budete revnije. Da ljubite dragog Boga i sv. Pravila. To da ljubite sv. molitvu. Sv. Utemeljitelj je rekao da je on sam na sebi ustanovio da su u čovjeka »slab razum i zlo srce«. Slabosti razuma on je suprotstavio molitvu, sabranost, a zloči rad srca. I on je to zaista i vježbao.

On je sam priznao da kada je započeo svoje molitve, na sve drugo je zaboravio, i ta mu je vježba sabranosti prešla upravo u običaj tako da je i usred najveće gomile poslova ostao miran i sabran. Eto, sestre moje, tako i ja želim od vas da uvijek budete sabrane, bilo da radite, bilo da se molite. U svakom poslu gledajte volju Božju i sjećajte se nje-

gove nazočnosti. Ljubite Isusa u svakom poslu. Kad bi npr. netko došao u kuhinju i upitao tamo sestru: *Sestro, što radite?* Ona bi odgovorila: *Ljubim Isusa i vršim njegovu sv. volju.* I tako ne samo u kuhinji, nego i kod svakog drugog posla.

Trajno živjeti u nazočnosti Božjoj

A onda, sestre moje, živite u nazočnosti Božjoj. Mislite uvijek da ste djeca dobrog nebeskog Oca i da vas njegov dragi pogled svuda prati. Pa makar se gdjekad i same nalazile na kojem mjestu, zamislite se uvijek da je On tu kraj vas i da vas sa svojim ljubaznim očinskim okom prati kod svakog vašeg posla. Ujutro kad ustanete, prva misao: Bog me gleda. Njemu za ljubav ustajem. On me zove. Preko dana: Njegov pogled me prati. Isuse, sve Tebi za ljubav. Bože moj, sve za Tebe. Kada počinjete posao, recite mu: »Isuse, Tebi za ljubav, počinjem ovaj posao.« I onda uvijek mislite kako vas On kod tog posla gleda kako ga obavljate. I ako budete tako radile, sestre drage, svi vaši poslovi bit će jedna duga i neprestana molitva.

Ja, drage sestre, želim od vas da budete svete i savršene u svome sv. zvanju. Da zahvaljujete dragom Bogu što vas je ovamo doveo. Nemojte da budete kao Izraelci kada ih je Mojsije doveo u pustinju. Čitamo naime u Sv. pismu da su se, kada ih je Mojsije izveo iz Egipta i doveo u pustinju, vratili

mišlju natrag u Egipat, zato jer im je u pustinji ponestalo hrane. Nemojte tako i vi, kada nađu poteškoće, da se mišlju vratite u stari Egipat, tj. u svijet, te da požalite što ste to ostavile i došle u samostan. Nego budite uvijek dragom Bogu zahvalne što vas je iz Egipta, tj. iz ovoga svijeta izveo i doveo u samostan da budete posve njegove. Eto ja time završavam, u tim mislima vam želim sretnu i blagoslovljenu ovu novu godinu. Amen.

Piše: Marija Župan

HODOČAŠĆE IZ PODGORE

Izvještaj mailom poslala gospođa Marija Župan (098/747 868), sakristanka u župi Podgora. Hodočastili su u Svetište hrvatskih mučenika u Udbini, u Svetište sv. Josipa u Karlovcu, blaženom Alojziju Stepinu u Krašiću, u Mariju Bistrigu, u Sveti Križ Začretje, u svetište Majke Božje Lurdske u Zagrebu ocu Antiću i u katedralu bl. Alojziju Stepinu.

Hvaljen Isus i Marija, fra Josipe!

Hodočašće iz Podgore [u Mariju Bistrigu] od 29.11. do 1.12. 2019.

U prvu nedjelju došašća mala grupa hodočasnika (19) iz župe Uznesenja BDM iz Podgore kod Makarske u ranim jutarnjim satima krenula je s Božjom pomoći, molitvom i blagoslovom našega župnika don Ante Bekavca na put hodočašća u susret djetiću Isusu, Majci Mariji i sv. Josipu.

Naše prvo odredište bila je Udbina, župa sv. Nikole, Svetište hrvatskih mučenika. Radosna srca primio nas je vlč. Josip Šimatović, upoznao nas sa svetištem, župom i velikim dijelom istinite hrvatske povijesti. Ispred svetišta raširenih ruku s kravanskim križem u ruci spomenik sv. Ivana Pavla II., za mnoge od nas vrlo emotivno, suze radosti jer to je Papa koji je neizmjerno ljubio naš stoljećima napačen hrvatski narod, idejni otac svetišta. Nakon obilaska svetišta pomolili smo se u župnoj crkvi - svetištu svih naših mučenika i na kraju zapjevali *Rajska Djevo Kraljice Hrvata* kao zahvalu našem domaćinu vlč. Josipu i našem mučeniku isusovcu o. Petru Perici, Makaraninu, kojeg su partizani ubili 1945. na otočiću Daksi. Vjerujem da će se mnogi složiti da je to jedna od

najljepših pjesama Mariji u Hrvata. Hvala o. Petru Perici na toj ostavštini.

Radosna srca krenuli smo put Karlovca u Nacionalno svetište sv. Josipa gdje nam je domaćin bio mons. Antun Sente ml., rektor svetišta. Ograničeni vremenom i obvezama mons. Sentea krenuli smo put Krašića.

U Krašiću nas je dočekao vlč. Ivan Vučak, upoznao nas s likom i djelom bl. Alojzija Stepinca. Razgledali smo župnu kuću u kojoj je blaženik proveo posljednje godine svojega uzništva.

Obavili smo pobožnost križnoga puta i u slobodnom vremenu ugodno se družili s mons. Jezerincem, biskupom u miru, koji je rodom iz Krašića. Sa župljanima zajednički izmolili krunicu Majci Mariji, potrebiti su obavili sakrament pomirenja i radosna srca zahvalili Gospodinu izloženom u Presvetom oltarskom sakramantu i stavili u zagovor bl. Stepinca naša siromašna srca i sve naše nakane. Za vrijeme slavljenja sv. mise naša župljanka Kate Antunović u znak hvale Gospodinu, bl. Stepinu i našim domaćinima otpjevala je pjesmu *Milost*.

Naše hodočašće nastavili smo u večernjim satima put Svetoga Križa u Začretju gdje smo se smjestili u OPG Kozjak koju vodi predivna obitelj.

Subota. Poslije doručka odlazimo u župnu crkvu Uznesenja Svetoga Križa gdje nas je dočekao dr. S. Sirovec i upoznao nas s poviješću župe, župnoga dvora i same crkve.

Potom odlazimo u Mariju Bistrigu, Hrvatsko nacionalno marijansko svetište, gdje slavimo hodočasnici sv. misu i pobožnost Križnoga puta. I tu nas dočekuje naš sveti otac Ivan Pavao II.

Budući da smo u župi kroz studeni svakodnevno molili krunicu za duše u čistilištu, tu smo je i završili s prikazanjem sv. mise na tu nakanu. Razgledali smo trg i rukotvorine vrijednih ruku medičara i majstora izrade drvenih igračaka, dio naše zaštićene kulturne baštine. Vraćamo se u razgled dvorca Sveti Križ Začretje gdje nas je primila ljubazna vlasnica gđa Mirta Flögel-Mršić, osoba kakva se rijetko sreće, s velikim srcem za očuvanje hrvatske povijesti, baštine i domoljublja.

Nedjelja. Dolazimo u Vrbanićevu ulicu u Zagrebu u župu Gospe Lurdske, gdje nas je dočekao fra Josip Šimić, vicepostulator kauze za proglašenje blaženim sluge božjeg o. Ante Antića. Nakon slavlja sv. mise u pratnji našega domaćina, koji nas je pobliže upoznao s likom i djelom o. Antića, pomolili smo se na grobu o. Antića, potom posjetili samostan i sobu u kojoj je živio i djelovao o. Antić. O. Antiće u teškim vremenima živio i djelovao i u franjevačkom samostanu i bogosloviji u Makarskoj. Hvala o. Anti Antiću na nesebičnoj duhovnoj i materijalnoj pomoći hrvatskom kršćanskom puku u tim teškim vremenima.

Odlazimo u katedralu do groba bl. A. Stepinca. Oni »duhovno žedni« u malo preostalog vremena odlaze na Kamenita vrata i bazi liku Srca Isusova do groba bl. Ivana Merza.

Tijekom organizacije ovoga hodočašća bile su velike kušnje, no kad se svim srcem iskreno pouzda u Gospodina i naše zagovornike, sve se složi u jedan predivan mozaik prepun milosti, novih saznanja, novih ljepota naše »male«, a tako velike domovine.

Gospodin nas uistinu ljubi, ljubimo li mi Njega svim srcem? Tako mali narod, a toliko svetih, blaženika i blaženica, služu i službenica Božjih koje nam je Bog podario kao uzore kršćanskog života i kao zagovornike. Hvala ti, Oče nebeski! Hvala ti, Majko Marijo!

Zahvaljujem svim svećenicima, braći redovnicima, časnim sestrama koji su radosna srca punog ljubavi za povjereni stado bili kockice ovoga predivnog mozaika zvanog hodočašće ljubavi; zahvaljujem našem vozaču Jerku koji je svaku molitvu i krunicu molio s nama i vratio nas u naše obitelji; hvala vama, braćo i sestre u Kristu, što ste se odazvali na ovo hodočašće; velika hvala mom »andelu« Dijani koja se uvijek radosna srca odazivala na povjereni zadatok oko organizacije.

Hvala Gospoj Lurdskoj u našem Vepricu koju smo prvu pozdravili na polasku i utekli se njezinu zagovoru i ona nas je iz Vrbanićeve uputila radosne našim domovima, obiteljima i župi.

Otvorimo svoja srca radosti Duha Svetoga a Marijino *neka mi bude* neka bude i naše

svakodnevno predanje. U mislima, srcu i molitvi sa svima vama.

Zahvalna
Marija Župan

Mir i dobro. Neka radost Božića bude u vašim srcima u sve dane.

P.S.

Hvaljen Isus i Marija, fra Josipe!

Kako Vi rekoste [...] No dozvolite i vi meni malo zaboravnosti, ne mogu se sjetiti imena vašega mladog subrata koji je predstavio misu. Mislim da je fra Ivan. U razgovoru velik dio hodočasnika bio je taknut nagovo-

rom, pa evo molim Vas da to još stavite u ovaj tekst koji sam prethodno poslala. Nisam ga lektorirala jer pišem na mobitel, a kako sam slabovidna, mogla bih još nešto zabrljati, a nisam već dugo ništa pisala tako da sve prepustam u Vaše ruke. Bilo što da me trebate, stojim Vam na usluzi. Signal je ovdje jako loš. Ako me ne možete dobiti, ja ću Vam se javiti kad mi dođe poruka, a koristim i WhatsApp i Viber.

Još jednom hvala od srca.

U mislima i molitvi s vama i subraćom

Marija Ž.

Mir i dobro

Nastavak sa str. 34.

Svu pomnju uložite sebe bolje, dublje, potpunije upoznati, sebe se odreći, sebe svladavati, sebe se svući kako piše Apostol, a obući Gospodina Isusa. Vaš vas trud neka bude: Isusa sve savršenije spoznati, ljubiti, nasljedovati i s Njime se sjediniti. Vaš je život: biti u Bogu, živjeti nutarnjim životom, svaki dan se truditi da se život Isusov u Vama očituje, živjeti s Marijom, sv. Crkvom - propetim Zaručnikom. Isus na Križu - to je Vaša knjiga, Vaš put, istina i život. Biti u Njemu, s Njime sjedinjena, s Njime propeta - to je cilj svih Vaših želja, nastojanja i težnja. Samo naprijed s Isusom i vidjet ćete kako je velik, dobar sladak Gospodin.

Zašto se žalosni i nešto smeteni? Pustite, sve će doći na svoje vrijeme. Kad bude sveta volja Božja sve ćete kazati što Vas sada opet zabrinjava. Zasada sve bacite u milosrđe Božje, u Božansko Srce, u Bezgrešno Srce Marijino i slijedite svoj put jedinstva sv. volje Božje, žrtve i ljubavi. Nemojte se više zaustavljati kod suvišnih, bespredmetnih misli. Ništa ne koriste, a puno škode i ruše mir i sabranost. Ne trošite vrijeme uzalud. Sve je to Božje i sve ima biti uloženo za Nj, za Njegovu slavu, za Njegovu ljubav, za svoju dužnost, za dobro bližnjega.

Nikada ne smijete pustiti nemir u dušu. U hramu Božjem - u Vašoj duši uvijek ima vladati mir, sabranost, dostojanstvo, svetost. Uvijek postojani, vjerni dužnosti, vodstvu milosti. Kako Vam ide sveto razmatranje, život molitve, prisutnosti Božje? Kako provadate nutarnji život? Da sebi pravo i iskreno odgovorite propitajte se kako se i koliko se mrtvite, sebe zatajivate, sebi umirete? Znate li u muku, sabranosti trpjeti? Tražite li utjehe, oslonca, priznanja? Koliko se trudite da stečete ozbiljne kreposti. Da li sebe u svemu zaboravljate, na se ne mislite? Živite li životom vjere? Vodi li Vas sv. vjera u životu? Vježbate li u domaćem životu, poniznost, blagost, krotkost, strpljivost, zaborav sebe, velikodušnost, plemenitost, uslužnost i žrtvu? Kakova je pobožnost prema Božanskom Srcu, Presvetom Sakramentu i muci Gospodnjoj? Kakova pram Bl. Dj. Marije? Kakova prema sv. Josipu i sv. o. Franji? Imate li franjevački duh? Ljubite li franjevačku jednostavnost i siromaštvo? Kakav je Vaš franjevački apostolat, primjerom i djelom? Kakovo je Vaše franjevačko veselje i poniznost? Eto Vam predmet za ispit savjesti, za rekolekciju ovoga mjeseca.

Preporučam Vas Isusu, Mariji, sv. Josipu i sv. o. Franji. S Njima Vas i sve Vaše blagoslovljje.

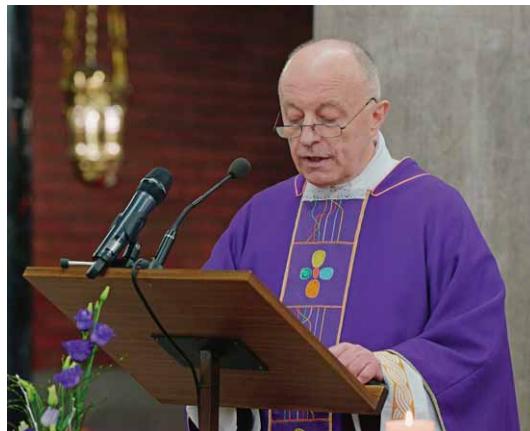
AP III/5, 2b

Fra Ante Butić

GLAS KONCILA

O Antićevu *Glas Koncila* urubrici crkveni obavijesti donosi programa proslave 55. obljetnice smrti časnoga sluge Božjega oca fra Ante Antića (trodnevica i samo Antićevo): najava u br. 9.

Glas Koncila u br.11 (2386) od 15. ožujka 2020. na str. 13 donosi na pola stranice izvještaj gosp. Marina Ercega sa slavlja ovo-godišnjeg Antićeva pod naslovom: »Ponizni isповједник predan Božjem pozivu«. Izvještitelj posebnu pozornost posvećuje propovijedi apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj.

HRVATSKA KATOLIČKA MREŽA

Trodnevna priprava za Antićevo

Hrvatska katolička mreža (IKA i HKR) najavila je program priprave i proslave ovo-godišnjeg Antićeva u svetištu Majke Božje Lurdske u Zagrebu, 1. - 3. i 4. ožujka 2020.

I u 2020. godini štovatelji časnoga sluge Božjega oca fra Ante Antića, kako u Zagrebu, tako i širom Lijepa naše i po cijelom svijetu, proslavit će sudjelovanjem na euharistijskim slavljima i u svojim molitvama 55. obljetnicu svete smrti Sluge Božjega. Ove se godine slavi 50. obljetnica prijenosa njegova tijela u kriptu crkve Majke Božje Lurdske.

Svečanu misu na 55. obljetnicu smrti sluge Božjega u svetište Majke Božje Lurdske, Vrbanićeva 35, u Zagrebu u srijedu 4. ožujka u 19 sati predvodi apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, tuskanski naslovni nadbiskup mons. Giorgio Lingua.

Proslavi prethodi trodnevica od 1. do 3. ožujka. Prva dva dana trodnevnicu predvodi o. fra Ivan Režić, OFM, koji će prvoga dana govoriti o temi »Duhovni voditelj duša«, a drugoga dana o temi »Srca otvorena za siro-

mašne«. Posljednji dan trodnevnicu predvodi o. fra Marko Mrše, OFM, provincijal, koji će govoriti o temi »Neumoran u izgradnji franjevačkoga bratstva«. Mise na trodnevnicu su navečer u 19 sati. U sve dane trodnevnicu i na samu obljetnicu smrti vjernici će imati prigodu za svetu isповijed.

Proslava Antićevo

HKM u svom izvještaju posebno pozornost posvećuje propovijedi apostolskog nuncija mons. Lingue, iz koje donosimo nekoliko misli. Mons. Lingua naglasio je da Crkva raste kroz privlačnost i svjedočenje. Ne možemo razmišljati o obraćanju drugih ako ne počnemo obraćati sami sebe slušajući glas Božji. *Nema potrebe promijeniti zanimanje ili navike ako nisu loše, dovoljno je promijeniti srce i odmah postajemo Kristovi svjedoci gdje god da se nalazimo u našem okruženju, u našim obiteljima, školi, tvornici, u uredu ili na tržnici.*

To je dobro znao časni sluga Božji otac Ante Antić, istaknuo je na je na kraju mons. Lingua. Kolikim je čudesnim obraćenjima svjedočio u svojoj isповјedaonici unatoč tome što je bio svjestan svoje slabosti i krhkosti. Nekoliko mjeseci prije smrti fra Ante piše svom isповједniku: *Stidim se i sramim*

pred Gospodinom koji se sa mnom bijednikom, grešnikom, nedostojnim služi za posvećenje duša, a ja ostao tako slab i bez prave solidne kreposti. Bog je tako dobar i služi se nevrijednim svojim stvorom. Hvala mu i slava i neka je uvijek hvaljen i slavljen. Molimo Gospodina da nam udjeli snagu da uvijek ponovno ustanemo. Dovoljan je samo jedan trenutak da promijeni naše srce. Imajmo na umu srce Isusovo.

Laudato TV objavio program proslave (trodnevnicu i 55. obljetnicu) i 5. ožujka u emisiji *Izdvojenoizvijestio* o proslavi 55.

obljetnice smrti Časnoga sluge Božjega, s posebnim naglaskom na propovijed i nakon mise u razgovoru s apostolskim nuncijem mons. Giorgiom Linguom i o. vicepostulatom fra Josipom Šimićem.

O proslavili je izvijestio i Radio Marija u emisiji *Ususret Antićevu* 3. ožujka, u kojoj je Andelko Bošnjak razgovarao s vicepostulatorom fra Josipom Šimićem. Izvjestili su i Hrvatski radio, Radio Mir Međugorje, Portal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, Brat Franjo.

Priredio: fra Josip Šimić

Ave Maria !

Makarska, 22. X. 1945.

Hvaljen Isus!

Milost i mudrost Duha Svetoga neka ravna sve Vaše osjećaje, misli, riječi i djela! Nisam Vam mogao odmah odgovoriti. Treba da se strpite i slušate i molite.

Ne smijete tako uzimati duhovni život. I apostoli kad su bili na moru i borili se s olujom, bili su sa Isusom. Sv. Crkva, koja danas proživljuje teške kušnje nosi svoga Božanskog Zaručnika u sebi, a ipak trpi i progonjena je. Svaki je svetac i pravednik imao i kušnju, borbu, muku i patnju, ali je uvijek ustrajao uz Boga i vjerno se držao zakona i volje Božje. Promislite što je naš Gospodin Isus proživljavao tokom svoga propovijedanja sa svojim progoniteljima, uhodama, pa i sa narodom; što u vrtu Getsemani. Ako Isus dopušta, da Vas prati hladnoća, tvrdoća srca, bezutješnost, indiferentnost, ne smijete se smetati, klonuti duhom, ostavljati dnevne vježbe. Morate se vladati kako Vas On uči i riječju i primjerom. Kako ćete se dakle podignuti iz svoga stanja? Evo kako: uvijek budite vjerni svome duhovnom zvanju, svome programu. Neka dođe na Vas što mu drago [ostanite] uvijek Božja, uvijek Kristova i dušom i srcem i tijelom i svim bićem jedino Kristova. Vaš je ideal samo Njega ljubiti, Njemu pripadati, za Nj živjeti, za Nj trpjeti, Njemu svaki dan postajati slična po ljubavi, križu i žrtvi. Uz ovaj život Vi ćete spojiti i apostolat radeći za ljubav, slavu, spoznavanje svoga Božanskog Zaručnika.

Molim Vas u Gospodinu, da nikako ne o[d]stupite sa svoga puta niti se smetate. Svaki se dan treba obnoviti i započinjati novom snagom, spremnošću i gorljivošću. Zapovijedam Vam, da odbacite svaki strah, malodušnost, lažnu poniznost i sve što vas uznemiruje ili plaši na ovom putu. To je Vaš cilj, Vaše zvanje, Vaš život. Budite zahvalni Božanskom Srcu, da Vam ga je bolje, jasnije otkrilo.

Kad ste s pomoću upoznali svoj poziv morate svim silama poraditi da ga ostvarite. Svaki dan morate ići na sv. Pričest. Zašto? Da e sjedinite s Božanskim Zaručnikom, da postanete drugi on, da u jedinstvu s Njime nosite svoj križ, vršite svoju zvaničnu službu, svoj apostolat. Svaki dan morate obaviti sv. razmatranje, duh. štivo, sv. Krunicu, pohod Božanskom Zaručniku, ispit savjesti. Svaki dan morate umirati sebi, svijetu, da živite s Božanskim Zaručnikom.

[AP III/5, 2a]

Nastavak na str. 57

SVJEDOČANSTVA

Uvod

Donosimo tri različita svjedočanstava štovateljica i štovatelja časnoga služe Božjege oca fra Ante Antića u kojima oni iznose svoja duhova i fizička iskustva njegova zagovora pred Bogom, njihovih molitava i pomoći koje su primili.

Sva ova i sva moguća druga svjedočanstva trebamo shvatiti, prema crkvenom stavu i pristupu ovakvim iskustvima, a to znači kao osobne stavove određenih osoba koje iznose svoja duboka uvjerenja o čudesnoj Božjoj pomoći po zagovoru časnoga služe Božjega oca fra Ante Antića. Zato ih takvima i trebamo razumjeti i shvatiti.

1. Pismo, točnije božićna čestitka poslana 2., a stigla 5. prosinca 2019.

Dragi naš fra Josipe!

Vrijeme je adventa - iščekivanja meni najdražeg vremena kroz godinu. Zašto? Vraćam me u djetinjstvo. U one ubožne, svete i veoma skromne dane smnogo radosti, ljuba-

vi i nade u srcu. Ja od toga i danas živim. Poslije majčine smrti pala sam duhom, ali uz pomoć dobrog oca Ante Antića opet sam uzljubila svoj križ. Živim sama, ali ne i osamljena. Ja sam profesorica na birou (Zavodu za zapošljavanje) dugo godina. Sada primam 800 kuna socijalne pomoći. Imam 62 godine i svoj sam život predala Isusu i Mariji. Nisam nesretna što se nisam udala. Molitva mi je radost i snaga. Odlazak na misu i čitanje knjiga - to je moj život. Poteškoća ima, ali Duh Sveti me nosi. Hvala Vam za glasilo našega dobrog oca Ante Antića. Još se spominjem fra Vladimira Tadića (sada u molitvama). Hvala Vam za ljubav kojom zračite i koju utiskujete u svaku pisanu riječ. Ja ću slati novac koliko mogu.

Žaloste me ova neka nova vremena: Advent ovdje-ondje, a gdje je Isus? Gdje su jasle iz kojih svi dolazimo? Da! Tužna slika. Opao je duhovni imuni sistem u našem narodu. Samo oni koji polaze Marijinu školu ljubavi, kako reče pokojni fra Slavko Barbarić, bit će kadri održati obitelj na okupu, oko

zajedničkog stola (molitve, čitanja Biblije, ljubavi prema starijima i sl.). Spas svijeta je ostao jedino u Gospu. Nadam se da će ponovno zapuhati Duh Sveti u našoj zemlji, ili ćemo se svi tresti i udarati u prsa kao da nismo znali. Ovo je pismo samo za Vas. Neka se u vašem srcu rodi nova nada i ljubav da osnaženi povedete mladost u novu i vedriju budućnost. Na dobro Vam došao Božić i sveto Porodenje Isusovo. Obilje zdravlja i mira u duši neka Vam donese godina nova 2020. Pozdrav za sve Vaše suradnike.

Vaša sestra u Kristu M.K. Mir Vama!

2. Pismo poslano poslano 21., a stiglo 24. siječnja 2020.

Već dugi niz godina molim sv. Padra Piju. Svakodnevno čitam svjedočanstva o vjeri i moći njegove milosti. Jednom sam pročitala kako je skupini hodočasnika iz Hrvatske rekao: zašto su uopće dolazili kad u Zagrebu imaju oca Antu Antića. Tada je porastao moj interes za oca Antu. Privukla me njegova skromnost i poniznost. Trećega siječnja (2019.) saznala sam za trudnoću, toj radosnoj vijesti zahvaljivala sam svakodnevno u molitvama. Sedamnaestoga siječnja pri mojim molitvama osjetila sam glas Padre Pija koji mi se obratio da se krenem moliti ocu Antiću. Cijelu trudnoću sam stavila na nakanu ocu

Anti. Na samom početku sam imala urino-infekt i bakteriju koja se zna zadržati, međutim molila sam se ocu Anti, i infekt i bakterija su se povukli. Svaki moj strah ili sumnju u tijeku trudnoće, pogled na sličicu oca Ante otklonio je moje sumnje. Pred sam kraj trudnoće, koju sam prenijela osam dana, do poroda nije došle prirodno i doktori su mu ponudili carski rez, na koji sam pristala. Iako u strahu, uzdala sam se u oca Antu koji me 30. kolovoza (2019.) blagoslovio živom i zdравom djevojčicom. Hvala mu što me je pratilo cijelu trudnoću, što me na svaku ljudsku sumnju i strah umirivao u molitvi. Hvala mu za [dar] života. Da što prije postane blažen.

Zahvalna Antićeva štovateljica

3. Pismo poslano 7., a stiglo 12. veljače 2020.

Dragi naš fra Josipe!

Kako ste sa zdravljem? Raduje me pisati Vam, zato što se radi nekako o dobrom ocu Anti Antiću i sve mislim i on je tu negdje. Šaljem Vam pismo [zahvale] *Hvala ti, Majko*. Moja majka se preselila u bolju domovinu 25. veljače 2019. Uskoro će biti godina dana.

Često se molim dobrome ocu Anti Antiću i primam milosti - meni poznate - pa sam tako dobila poticaj da napišem ovo pismo. Možda ćete reći da je dugo, ali vjerujte mi da je kratko - imam još dosta toga o mojoj majci. Želja mi je da ga vidim u glasilu *Dobri otac Ante Antić*, ako ne, neka barem nekome posluži kao primjer dobre i požrtvovne žene – majke, domaćice i radnice. Danas je u nas pravih žena sve manje, jer je moderna tehnika ubila gotovo sve u ljudskim srcima. A vrijednosti su se izokrenule, važno je samo na brzu ruku doći do svega.

Hvala vam za glasilo koje mi šaljete. Ja ću poslati uvijek koliko budem mogla. Neka Vas prati naša nebeska Majka Marija i njezin Sin Isus Krist.

Mir Vama! Sestra u Kristu M. K.
Priredio: *fra Josip Šimić*

I.M.J.F!

Makarska, 8. VII. 1946.

Budi Ime Gospodnje blagoslovljeno!

Milost i mudrost Duha Svetoga neka ravna sve Vaše misli, riječi i djela. U Gospodinu Vas molim, da se vladate dostoјno zvana kojemu ste pozvani. Sa svom poniznošću i krotkošću, sa strpljivošću podnoseći jedan drugoga u ljubavi (usp. Ef 4, 1).

Molim Vas, da »se obnovite duhom svojega uma. I obucite novoga čovjeka koji je stvoren po Bogu, u pravdi i svetosti istine.« (Ef 4, 23-24). »I ne žalostite Duha Svetoga Božeg, kojim ste opečaćeni za Dan otkupljenja« (Ef 4, 30).

Ponovno Vas molim u Božanskom Srcu i to Vam zapovijedam: odbacite sve smetnje i suvišna pitanja. Slijedite svoj duhovni put, na koji Vas je Božje milosrđe i ljubav postavila. Uvijek Ga blagoslovljate i Njegovo milosrđe služeći Mu svom pomnjom, svojom revnošću i gorljivošću. Eto Gospodin Vam je udijelio kroz ovo zadnje vrijeme takove dokaze ljubavi i dobrote, da više ne možete niti smijete sumnjati o Njegovoj ljubavi i o Vašem pozivu i o poslušnosti koju morate imati prema onomu, komu Isus hoće. On je tako dobar prema Vašoj duši i želi Vas uvijek u svom Božanskom Srcu, da Mu budete vjerna, poslušna, ponizna, velikodušna i posve odana učenica i da Mu u svemu budete vjerni. Toliko je lijepih utisaka utisnuo u Vaše srce! Koliko ste suza radosnica prolili? Koliko lijepih, uzvišenih, kao nikada dosada, misli, osjećaja i nutarnjih poticaja na potpuno predanje, na nesobičnu i velikodušnu ljubav, na prezir svijeta i same sebe, na potpunu i neograničenu poslušnost, na vjernost sv. volji Božjoj, na nutarnji život? Nije to varka niti opsjena niti napast. To je djelovanje Duha Svetoga. Primit ćete i većih darova i milosti budete li samo poniznost, poslušni, umravljeni. Promislite i na onu milost, koju ste počeli osjećati i primati, a ta je: tko Vas prati uvijek ili barem češće preko dana? U čijoj ste prisutnosti? Na koga Vas Isus podsjeća i što od Vas traži?

Preko ovih praznika nastojte posebno oko ove vježbe: Molim Vas nastojte urediti svoj nutarnji i vanjski život u svim odnosima bilo sobom, bližnjim, s poslovima, bilo nutarnji život. U svemu sačuvajte ravnotežu i jednostavni pogled, stav u prisutnosti Božjoj, okrenuti Isusu i volji Božjoj. Ne dajte se od ovoga udaljiti, okrenuti. U Božanskom Srcu ostanite sjedinjena sa sv. voljom Božjom i primajte sve drugo od Gospodina kako dolazi.

Ako Vas koja stvar smeta ili bude prigoda, da u čemu pogriješite, odmah se ponizite, pokajte, pa mirno naprijed u Božanskom Srcu. Porivi, pokreti, koji se u Vama podignu s pomoću Božjom pazite na njih i odmah ih prebolijite, svladate i podložite duhu.

Sa svima budite vrlo fini, poštujte svačije osjećaje, plemeniti i velikodušni s osjećajima Božanskog Srca. Budite pomniji na nutarnji glas milosti. Ljubite muku Gospodnju i nastojte sve bolje ulaziti u spoznaju ljubavi Kristove, koju nam je pokazao u muci, smrti, uskrsnuću i u Presvetoj Euharistiji. Zato ljubite križ i poniženje, koje Gospodin pošalje na Vas. U ničemu svojeglavi niti tvrdoglavi ili upadni, niti nagli ili naprasiti. Svoju čud, temperament morate svladavati i uređivati prema Božanskom Srcu. U Vama ništa ne smije biti po Vašu, po naravnu, po raspoloženju već sve u Božanskom Srcu, po Duhu Svetomu, po milosti, po kreposti, po primjeru, koga vidite u životu Božanskog Zaručnika.

Ljubite nebesku Majku i naslijedjute Njezinu poniznost, čistoću, vjeru, ljubav, strpljivost, molitvu. Naredujem Vam, da dobro držite sv. razmatranje, ispit savjesti i duh. štivo.

Na 12. [srpnja] započnite trodnevnicu Presvetom Otkupitelju - Zaštitniku naše Provincije. Molite svaki dan krunicu Presvetog Srca i litanije Imena Isusova. Na 15. [srpnja] recite litanijske Presvetog Srca. Sve molitve i žrtve kroz ta tri sana namijenite sa sv. pričešću za provinciju. molim Vas, ako bih Vas pozvao za duh. vježbe [3 dana] u Makarsku biste li došli?

Nebeski blagoslov i dar sv. postojanosti u duh. životu prosi Vam nevrijedni

[AP III/5,3]

Fran Ante Antic

Oče moj, ne kako ja hoću, nego kako Ti [hoćeš]!

Mir, pouzdanje i savršeno jedinstvo sa sv. voljom Božjom neka uvijek dominira u Vašoj duši!

Molim Vas, ne bojte se! Potpuno se predajte Božanskoj Ljubavi. Ostanite vjerni križu i u ničemu nemojte tražiti sebe već samo Boga, Njegovu ljubav, Njegovu sv. volju. Sve Vaše nastojanje neka ide, da savršeno podložite i ujedinite svoju volju, svoje srce, svoja čuvstva, svoj ja sa Presvetom voljom Božjom. Sve dužnosti bilo prema dragom Bogu bilo prema svome zvanju, službi, svome bližnjemu, svojoj braći i sestrama ispunite iz ljubavi Božje uvijek svjesno, velikodušno, potpuno, ne misleći na se već samo na sv. volju Božju, koja to traži. Vaše držanje neka bude po uzoru Božanskog Zaručnika, neka odgovara krepostima. Niste više svoja već Božja, Kristova, zato uvijek imate nastojati, da budete, da ostanete u Bogu s Kristom sakriveni.

Što Isus djeluje u duši, ponizite se i potpuno se predajte Duhu Svetomu. Najbolji znak, da je Njegovo djelo u Vama jest: veća mržnja na grijeh, čišća savjest, veća, dublja poniznost, želja za većom ljubavlju i nasljedovanjem Isusa, ljubav prema križu, iskrena poslušnost onomu komu Isus hoće da slušate, bolja strpljivost u kušnjama. Kada opažate u sebi ove znakove, zahvalite dragom Bogu, ponizite se pred Njim, predajte se Njemu i u svemu recite: Oče moj, ne kako ja hoću, nego kako Ti [hoćeš]! Zato sve primajte iz Njegove sv. ruke. On Vas ljubi. To su dokazi Njegove dobrote, ljubavi i pozivi na nutarnji savršeni život. To će stanje ipak proći tj. promijeniti se i Vi ćete biti kušani, ostavljeni sebi i vrlo potišteni i napastovani na razne načine. Promislite ako se ovo stanje promijeni, kakva morate biti. Sada u mirnim i sretnim danima sakupljajte snagu za borbu i kušnju. Sve one misli suvišne i sumnjive prezrite i pustite neka prođu kako su i došle. Naprijed u ljubavi, u poniznosti, u poslušnosti, u strpljivosti, u tišini i muku svagdje ostavljajte sebe, a slijedite Propetoga Zaručnika. Strogo Vam zabranujem, da se stavljate u tuđe posle ili Bože oslobođi, da se izlažete pogibeljima, prigodama, gdje Vas neće Gospodin.

Molim Vas, nemojte se stavljati u promjene pojedinih lica u samostanu, to na Vas ne spada i zato od takovih razgovora dalje, šutite, čuvajte sebe i svoj duh. put.

Držite dobro duh, čitanje sa razmatranjem, ispit savjesti. Ako već niste obavili rekolekciju, učinite je kroz ovu sedmicu.

Molim Vas, u Gospodinu, sva se predajte Propetom ranjenom Srcu i boravite u rani Božanskog Srca. Rado se mrtvite i ljubite odricanje, svladavanje sebe. Čuvajte u svom srcu duh pokore. Čisto srce najviše cijenite i prosite od Gospodina. Svaki pokret milosti posebno iskoristite i slušajte. Ne smije se smetati radi pohoda Božjih. Pinizivajte se i oduševljavajte se za veći duhovni napredak. Najviše se vježbajte u savršenoj ljubavi i vjernosti sv. volji Božjoj.

Ljubite Presveti Sakrament i nebesku Majku. Kroz ovaj mjesec posebno se vježbajte u savršenoj, poniznoj ljubavi i zaboravite sebe, svoje "Ja".

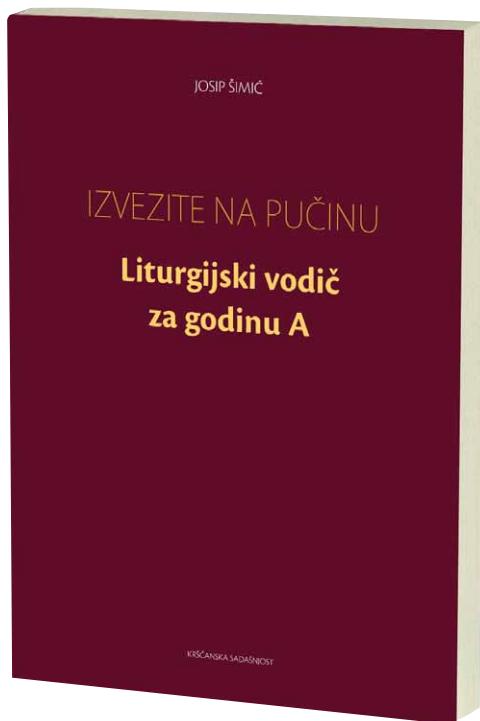
Nebeski blagoslov Vama i svima Vašima želi i prosi nevrijedni fra Ante.

P.S.: Pomnjiivo i polako čitajte ovu lijepu "Prosnu Encikliku". Mogu je i sestre pročitati.

[AP III/5, 4]

LITURGIJSKI VODIČ ZA GODINU A

Kršćanska sadašnjost objavila je uz Pastoralni tjedan 2020. knjigu fra Josipa Šimića: *Izvezite na pučinu, Liturgijski vodič za godinu A.* Knjiga je izdana kao 89 broj niza Liturgijska pomagala. Knjiga na 331 stranica sadrži 73 cjeline: sve nedjelje, svi blagdani Gospodnji, Sveti Stjepan, Svi sveti i Dušni dan. Svaka cjelina sadrži Vodič kroz bogoslužje i homiliju. Vodič kroz bogoslužje sadrži kratke tekstove: pozdrav, Uvod i Poziv na pomirenje s Bogom, Uvod u biblijska čitanja, Molitvu vjernika, Uvod u Oče-naš, Poziv na davanje mira i Otpust. U pri-premi su i godine B i C.

Donosimo što o knjizi piše na portalu Kršćanske sadašnjosti

Ovakva nam je knjiga, kakvu imaju veći narodi, već dugo nedostajala.

Premda *Služba riječi*, koja je prošle godine proslavila svoj zlatni jubilej, donosi građu za obnovljenu liturgiju, ovaj priručnik pokazat će se vrlo praktičnim pa i nužnim.

On, naime, za svaku nedjelju, Gospodnji blagdan kao i za svetkovinu Svih svetih te Dušni dan redovito donosi Uvodnu temu dotičnoga slavlja utemeljenu na poruci liturgije dana, nakon čega slijedi Vodič kroz bogoslužje, pozdrav te uvodni tekstovi u euharistijsko slavlje dana.

U uvodu i pozivu na pomirenje s Bogom poticajnim riječima autor nudi uvijek nove mogućnosti što sigurno pridonosi raznovrsnosti kako pozdrava tako i poziva na pomirenje s Bogom. Slijede kratki uvodi u sva tri biblijska čitanja kao i otpjevani psalam i usklik Aleluja, a potom autor nudi uvodne riječi i sadržaj Molitve vjernika kao i uvod u Molitvu Gospodnju, pružanje mira i otpust, a na kraju nudi također i svoj predložak za homiliju svakoga od navedenih nedjelja i blagdana.

Fra Petar Vrličak

Krivodol 10. ožujka 1960. - Baška Voda, 3. ožujka 2020.

Fra Petar je iznenađeno preminuo u Baškoj Vodi u utorak 3. ožujka 2020. u 60. godini života, 41. redovništva i 33. svećeništva. Fra Petar je bio štovatelj Časnoga sluge Božjega o. fra Ante Antića.

U petak 6. ožujka 2020. u 11 sati u župnoj crkvi u Baškoj Vodi slavljenja je se sv. misa za pok. fra Petra. Euharistijsko slavlje predvodio je makarski gvardijan fra Stanko Dotur. Crkva je bila ispunjena župljanima župe Bast-Baške Vode i članovima fra Petrove obitelji: majka braća, sestre i njihova djeca. Oproštajnu riječ zahvale pok. fra Petru uputio je fra Hrvatin Gabrijel Jurišić. Nakon mise bio je ispraćaj za Imotski.

Misa zadušnica slavljenja je u crkvi sv. Frane u Imotskom subotu 7. ožujka 2020. u 15 sati. Misu zadušnicu predvodio je splitski nadbiskup i metropolit Marin Barišić u zajedništvu s više od stotinu svećenika. Nadbiskup je u homiliji istaknuo da je fra Petar bio odlučan, odgovoran, da je znao saslušati i da je bio uslužan. U slavlju su sudjelovali postulanti, novaci, bogoslovi, časne sestre i brojni vjernici iz Imotskog i drugih imotskih župa, rodne župe Poljica-Krivodol i posebno župa u kojima je fra Petar djelovao

kao župnik. Preko mise je pjevao zbor župe Baške Vode.

Na kraju euharistijskog slavlja oproštajni riječ u ime Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja izrekao je provincijski ministar-fra Marko Mrše, koji je naglasio neke fra Petrove vrline: poslušnost, poniznost i posebno marljivost. U ime kolega od fra Petra se oprostio fra Ivan Udovičić. U ime Makarskog dekanata dekan mons. Pavao Banić, u ime župljana Baške Vode gosp. Matko Granić, u ime obitelji i rodbine fra Petrova sinovka Petra i na kraju imotski gvardijan fra Kristijan Stipanović.

Nakon mise bili su sprovodni obredi na groblju Gospe od Andela u Imotskom, koje je predvodio imotski gvardijan fra Kristijan Stipanović.

Životopis: Fra Petar Vrličak rođen je 10. ožujka 1960. u Krivodolu od oca Stjepana i majke Ive r. Ujević. Osnovnu školu pohađao je u rodnom Krivodolu (1967. - 1975.), zatim

je završio Franjevačku klasičnu gimnaziju u Sinju (1975. - 1979.). Teologiju je studirao na Franjevačkoj visokoj bogosloviji u Makarskoj (1980. - 1985.), kao i pastoralnu godinu (1986. - 1987.). Na KBF-u u Zagrebu studirao je od 1985. do 1986., gdje je i diplomirao 1986. godine.

U novicijat je ušao 7. srpnja 1979. godine na Visovcu, gdje je položio i prve redovničke zavjete 5. srpnja 1980. godine. Svećane zavjete položio je 17. rujna 1984. na La VERNI (Italija). Za đakona je zareden 29. lipnja 1986. u Splitu, a za svećenika 28. lipnja 1987., također u Splitu. Mladu je misu slavio u rodnoj župi Poljica Imotska 12. srpnja 1987.

Pokojni fra Petar je obnašao sljedeće službe: župni vikar Metković (1987. - 1991.), prefekt u Franjevačkom sjemeništu u Sinju (1991. - 1993.), župnik u Vrlici (1993. - 1994.), župnik u Runovićima (1994. - 2003.), župnik u Vrgorcu (2003. - 2012.) i župnik u Baškoj Vodi (2012. - 2020.). Na kraju službe

župnika župe Gospe od Karmela u Runovići - ma fra Petar je dobio priznanje - proglašen je počasnim građaninom Općine Runović.

Anka Vasović rođena Antić

U noći 27. prosinca 2019. na KBC Rebru preminula je sinovka časnoga sluge Božjega o. fra Ante Antića Anka Vasović r. Antić, rođena je 6. lipnja 1935. u Zatonu Šibenskom. Pokojnica je bila kći fra Antina brata Lovre i Dumice Julijane r. Skroza. Pokopana je 30. prosinca 2019. u Zatonu. Za njom tuguju sin Goran-Ante, suprug Miloš i unučad i nevjesta. Počivala u miru Božjem.

Priredio: fra Josip Šimić

Nastavak sa str. 50

[Kao] Posebnu Vam vježbu dajem ovo: svaki dan 5 časa posvetite nutarnjem sjedinjenju s Marijom u Božanskom Srcu. Kroz to vrijeme budite Magdalena, koja se klanja, ponižava, kaje, predaje savršenom ljubavlju i žrtvom. Tako ćete učiniti 5 časa do podne a 5 časa poslije podne. Ne smijete više misliti na se, na svoje prvašnje grijeha, na svoju nevrijednost, slabost, bijedu - sve takve misli odbacite. Mislite više na sv. Križ, na muku Gospodnju, na preveliku ljubav i na ono milosrde, kojim Vas Isus zove sebi i hoće, da Mu velikodušno služite i samo njemu pripadate i za Nj se žrtvujete. Iz ljubavi Božanskom Srcu nikada ne smijete govoriti protiv drugomu da ne bi povrijedili sv. ljubav. Nikada ne govorite o sebi, o taštinama svijeta ili ljudskoj naklonosti. Uzmite dnevne križeve kako dodu, što i kako dragi Bog na Vas posaљe. Sve primajte iz ruke Božje ne tužeći se na ništa, niti na koga. Kako Bog hoće i dokle On hoće - neka se u svemu s Vama i po Vama i u Vama vrši sv. volja Božja. Vi ćete ovako svaki dan živjeti, ovim duhom biti prožeti, ispuniti svoje dužnosti, ići ovim duhovnim putem a sve drugo pustite u ruke Božje. Da osjećate samo led, hlad, mraz u duh. životu - naprijed svojim određenim, zacrtanim putem. Naprijed sa svojim Božanskim Zaručnikom, s Njim na križ, naprijed s Marijom slijedeći i prateći Isusa sve do Kalvarije, sve do smrti, smrti na križu.

U nedjelju na svetkovinu Krista Kralja sva se posvetite u svom duhu preko ruku nebeske Majke Božanskom Zaručniku i obećajte Mu svu ljubav, svu vjernost, svu pripadnost, svu žrtvu.

Preporučam Vas Božanskom Srcu, nebeskoj Majci, sv. Josipu i sv. o. Franji. S njima Vas i sve Vaše blagoslivlje

[AP III/5,2b]

MILODARI U FOND VUCEPOSTULATURE, PRETPLATE NA LIST I HONORARI OD 18. 11. 2019. DO 31. 3. 2020.

Gosp. Ante Antić Tomislavov, Ljubijska cesta 77, 10040 Zagreb $\diamond$ 800 kn (milodar); gđa. Divna Bolanča, 46 Maxim St., West Ryde 2114, Sydney, N.S.W. , Australia $\diamond$ 400 kn (milodar i pretplata); gospoda Barka i Vlado Bunoza, A. Einsteinweg 38/I, D - 72622 Nürtingen $\diamond$ 50 € (milodar i pretplata); gđa. Marija Ivanka Cesar, Škrlčeva 6/1, HR - 10000 Zagreb $\diamond$ 50 € (milodar); gosp. Rino Čapin, Vukovarska 26, HR - 21323 Baška Voda - Promajna $\diamond$ 200 kn (milodar); gđa. Anica Dorčić, Velebitska 2, HR - 51523 Baška $\diamond$ 200 kn (milodar i pretplata); vlf. Ivan Filipčić, Župa Krista Kralja, HR - 10000 $\diamond$ 1500 (milodar i honorar); don Marin Hendrih, Župa sv. Marije Magdalene [Banjol na Rabu], HR - 51280 Rab $\diamond$ 1000 kn (honorar za duhovnu obnovu); gospoda Marija i Vjeran Ivošević, Am Borsdorfer 60, D - 60435 Frankfurt/M. $\diamond$ 30 € (milodar i pretplata); gđa. Anka Joković, Vukovarska 77, 21000 Split $\diamond$ 200 kn (milodar i pretplata); gđa. Viktorija Juretić, Fancovljev prolaz 1, HR - 10000 Zagreb $\diamond$ 200 kn (milodar i pretplata); s. Vitomira Jurić, Držićeva 31, HR - 10000 Zagreb $\diamond$ 100 kn (milodar); gđa. Ljubica Keserović, Peruanska 6/3, HR - 10090 Zagreb $\diamond$ 100 kn (pretplata); gđa. Nevenka Kobasić, M. Eythstr. 17, D - 73760 Ostfeldern $\diamond$ 50 € (milodar); gđa. Marija Koncul, Stjepana Radića 98, HR - 20350 Metković $\diamond$ 100 kn (milodar i pretplata); gđa. Ana Kunica, Zamaslina 2, HR - 20231 Zaton-Doli $\diamond$ 200 kn (milodar i pretplata); gđa. Ana-Marija Laboš, Andrije Hebranga 20, HR-10000 Zagreb $\diamond$ 100 kn (milodar i pretplata); gosp. Ivan Liović, Vučipolje, HR - 21233 Hrvace $\diamond$ 150 kn (milodar i pretplata); N. N., 31000 Osijek $\diamond$ 60 kn (milodar); gosp. Veljko Medić, Nova I, HR - 22203 Rogoznica $\diamond$ 300 kn (milodar); gđa. Katica Osredički, Kušlanova 25, HR - 10000 Zagreb $\diamond$ 300 kn (milodar i pretplata); gđa. Ivana Perković, HR - 10000 Zagreb $\diamond$ 100 kn (milodar); gosp. Roko Pešić, Braće Cvijića 17, HR - 10000 Zagreb $\diamond$ 50 kn (pretplata); gđa. Irena Pudar, Medveščak 51, HR - 10000 Zagreb $\diamond$ 100 kn (milodar); gđa. Animira Srbić, Put Balana 48, HR - 21220 Trogir $\diamond$ 300 kn (milodar i pretplata); gđica. Šima Samardžić, Crnčićeva 10, Hr - 10000 Zagreb $\diamond$ 200 kn (milodar); gđa. Marija Tadić, HR - 21251 Žrnovnica $\diamond$ 50 kn (pretplata); gđa Gordana Turić, Kvaternikova 155/B, 10000 Zagreb-Mikulići $\diamond$ 400 kn (milodar); gospoda Mira i Tomo Tadić, Immanuel Kant Str. 114, D - 72574 Bad Urach $\diamond$ 50 € (milodar i pretplata); gđa. Zora Vlaho, Kraljice Katarine 7, BiH 88000 - Mostar $\diamond$ 400 kn. (milodar i pretplata);

OD SRCA ZAHVALUJEMO SVIMA

**MILODARE, NOVČANE PRILOGE I PRETPLATE ZA LIST SLATI NA RAČUN:
HPB – HRVATSKA POŠTANSKA BANKA 2390001-1100028072
IBAN HR 22 23900011100028072 SWIFT HPBZHR2X**

PRIMILI SMO I PREPORUČAMO

JOSIP ŠIMIĆ, Izvezite na pučinu, Liturgijski vodič za godinu "A", Niz Liturgijska poma-gala, sv. 89, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 2020. Cijena 150 kn. Kupnja u knjižarama Kršćanske sadašnjosti ili u drugim katoličkim knjižarama. Narudžbe: Kršćanska sadaš-njost, Marulićev trg 14, HR - 10000 Zagreb.

IZDANJA VICEPOSTULATURE O OCU ANTIĆU

S. M. ASUMPTA STRUKAR, *Milosrđa djelitelj*, Vicepostulatura DOA, Zagreb 2019. ◊ 60 kn.

SLUGA BOŽJI FRA ANTE ANTIĆ, *Na svetost pozvane*, Pisma redovnicama (Priredila s. Marija Asumpta Strukar), Vicepostulatura DOA, Zagreb 2015. ◊ 60 kn.

SERVANT OF GOD FATHER ANTE ANTIĆ, *I am a Priest of Christ*, Letters to Priests (Prepared by Sister Marija Asumpta Strukar), Vicepostulatura DOA, Zagreb 2011. ◊ 80 kn.

SLUGA BOŽJI FRA ANTE ANTIĆ, *Svećenik sam Kristov*, Pisma svećenicima (Priredila s. Marija Asumpta Strukar), Vicepostulatura DOA, Zagreb 2010. ◊ 80 kn.

VICKO KAPITANOVIĆ, *Kristu suobličen*, Život i vrline fra Ante Antića (1893.-1965.), Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Splitu i Vicepostulatura DOA, Split-Zagreb 2004. ◊ 100 kn.

FRA MATEJ KUHAR – CUCCARI, *Dobri i vjerni sluga*, Život i duhovni rast sluge Božjega fra Ante Antića (1893.-1965.), Vicepostulatura DOA, Zagreb 1998. ◊ 20 kn.

Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić, Zbornik radova sa simpozija, Vicepostulatura DOA, Zagreb 1996. ◊ 30 kn.

Antićevo duhovna baština u duhovnoj obnovi Hrvatske, Zbornik radova sa simpozija, Vicepostulatura DOA, Zagreb 1994. ◊ 30 kn.

MONS. ŽIVKO KUSTIĆ, *Tješitelj čudotvorni*, Životni put fra Ante Antića (1893.-1965.), Vicepostulatura DOA, Zagreb 1989. ◊ 15 kn.

Kupnjom knjiga pomažete rad Vicepostulature.

SLIČICE I PROSPEKT O OCU ANTIĆU

DVOLISNE SLIČICE SA ŽIVOTOPISOM I MOLITVOM ZA PROGLAŠENJE BLAŽENIM ČASNOGA SLUGE BOŽJEGA OCA FRA ANTE ANTIĆA MOŽETE DOBITI U VICEPOSTULATURI.

DOSTUPNE SU NA ČEŠKOM, ENGLESKOM, HRVATSKOM, NJEMAČKOM, ŠPANJOLSKOM I TALIJANSKOM JEZIKU.

DESETOSTRANIČNI PREKLOPNI PROSPEKT O OCU FRA ANTE ANTIĆU MOŽETE DOBITI U VICEPOSTULATURI.

DOSTUPAN JE NA HRVATSKOM, ENGLESKOM I NJEMAČKOM JEZIKU.

ANTIĆEVE NEDJELJE, ANTIĆEVE DUHOVNE OBNOVE I ANTIĆEVE DUHOVNE VJEŽBE

POZIVAMO SVU BRAĆU ŽUPNIKE I GVARDIJANE,

KAO I ČASNE SESTRE, KOJI U SVOJIM ŽUPAMA

ILI SAMOSTANSKIM CRKVAMA ŽELE IMATI ANTIĆEVE NEDJELJE,

VIŠEDNEVNE ANTIĆEVE DUHOVNE OBNOVE ILI

ANTIĆEVE DUHOVNE VJEŽBE DA NAM SE JAVE RADI DOGOVORA

